

F O T B A L

REVISTĂ
SĂPTĂMINALĂ

271

ANUL VI • MIERCURI

4 AUGUST 1971

• 12 PAG. • 2 LEI

• FOTBALULUI — UN CLIMAT DE EXIGENȚĂ ȘI RESPONSABILITATE
SPORTIVĂ • REPORTERII NOȘTRI ÎN VIZITĂ LA ALTE CINCI DIVI-
ZIONARE A, AFLATE ÎN FEBRA PREGĂTIRILOR NOULUI SEZON
• ANTRENORUL REPREZENTATIVEI ȚĂRII GALILOR, AVERTI-
ZEAZĂ: „NU NE-AM ÎNCHEIAT CONTURILE ÎN CAMPIONATUL
EUROPEI” • FINALA „CUPEI INTERCONTINENTALE”, IAR ÎN DISCUȚIE

NE MAI DESPART 18 ZILE

PÎNĂ LA STARTUL DIVIZIEI A!

INSTANTANEUL NOSTRU: CARAMAN și OPREA, componenți ai echipei constănțene, la lucru. „Va
reusi Farul în noul sezon o relansare spectaculoasă?”. Răspunsul îl găsiți în reportajul de la
pag. 6—7. Foto: S. BAKCI

FOTBAL varietati

DIN NOU PRINTRE
PRIMI COECHIPIERI

La începutul lui iulie, pe străzile Vascăului, multe afişe... Ele anunţau un turneu cu patru echipe: Biharia, Bihoarul, Vascău şi Beiuş. Unul dintre punctele de atracţie ale competiţiei locale l-a constituit prezenţa în formaţia Biharia a internaţionalului Buc. Fotografia noastră vi-l prezintă pe proaspătul rapidist în mijlocul

primilor săi coechipieri. Cu unii dintre ei a jucat întiele sale meciuri...

RETRAGEREA...

După reuşita tentativă a Chimiei Râmnicu Vâlcea de a reveni, după numai un an din nou printre divizionarele B, asociaţia sportivă vâlceană, în colaborare cu C.J.E.F.S. Vâlcea, a organizat un meci amical (între Chimia şi o selecţionată a echipelor de Divizia C din judeţ) pentru a sărbători retragerea portarului VASILE SANDA, care a săpat timp de 22 de ani poarta vâlceanilor.

După 20 de minute de la începutul meciului, veteranul jucătorilor Chimiei a cedat locul, în poartă, mult mai tânărului Marinescu. Despărţirea a fost emoţionantă, aplauzele şi florile care i-au fost oferite simbolizând recunoştinţa vâlceanilor pentru ataşamentul lui Sanda faţă de echipă, faţă de ei, spectatorii, pe care a căutat să nu-l dezamăgească niciodată.

Succes, Sanda, în noua ta activitate de antrenor.

PRIMUL MECI DE FOTBAL LA BRAILA

În istoria sportivă a Brăilei s-a scris — în anul 1913 — o pagină importantă: a avut loc primul meci de fotbal. Fără îndoială, un „eveniment epocal” pentru iubitorii sporturilor din oraşul dunărean. Îlegătură cu acest meci vom da cuvintul unui confrate brăilean, „pionier” însuşi, în ale jurnalisticilor sportive, de la ziarul local „Mesagerul”. Iată ce scria el în numărul 21, din 5 mai 1913, în legătură cu acest prim meci. (Redăm articolul — de fapt o notă — păstrând pitorescul ortografiei şi al sintaxei). Titlul articolului era: „Un eveniment sportiv: Primul Match de Foot-Ball din Brăila”. În text se spuneau următoarele:

„Duminică 5 mai, la ora 4 p.m. are loc pe platoul Reg. 38 Infanterie (şoseaua Monumentului, la stînga de tramvai) un match de Foot-Ball, între societatea „Tooter” şi „Foot-Ball Clubul Brăila”, provocată de cea dintîi. Publicul doritor de distracţie şi sportsmeni vor avea prilejul să admire pentru prima oară în Brăila estetica şi frumuseţea jocului de Foot-Ball, care din zi în zi, cîştigă mai multă simpatie în cercurile sportive. Se prevede de altfel multă afinenţă, la această interesantă partidă”.

Evenimentul sportiv —

căci în adevăr a fost unu — a stîrnit un mare interes în Brăila, fiind urmărit „de multe şi multe sute de privitori”. Dar, mai bine, să-l dăm cuvintul unui alt confrate de acum aproape şase decenii, scriind din cronica apărută în ziarul brăilean „Luceafărul”, din 8 mai 1913:

„Matchul s-a terminat, după cum era prevăzut, în avantajul clubului „Brăila” cu 4:0 puncte. Ambele echipe au jucat excelent, deci că „Toate sporturile” s-a mărginit în tot timpul jocului la defensiva, de altfel susţinută, netrecînd însă la ofensivă. Trebuie însă relevată abilitatea echipei „galben-negru” care a putut rezista cu oarecare succes jocului foarte viguros al echipei „Brăila”, nepermiţîndu-i să marcheze mai mult decît GOALS” (n.r.: cititorii noştri îşi pot da seama cum ce a vrut să spună cronicleul în acel destul de original stil — de frază).

Cu privire la arbitraj, se subliniază că: „Simpaticele tinăr. Condumias, şeful echipei de foot-ball greceşti din localitate, a fost un arbitru foarte constincios, pentru care ambele echipe îi aduc cele mai vii mulţumiri”.

Şi cronica se încheie astfel: „Publicul brăilean a salutat cu multă satisfacţiune manifestările sportive ale tinerilor noştri şi nu ne îndoiim că vom avea în curînd plăcerea să asistăm la o nouă partidă, tot atît de interesantă ca cea de Duminică”.

Şi, în adevăr, publicul brăilean avea să asiste, din ce în ce mai des, la „mari match-uri oficiale de Foot-Ball Asociaţie”, întrucît — startul odată luat — fotbalul din „oraşul cu salcîmi” va cunoaşte o interesantă dezvoltare datorită unor echipe de cîrmă valoroase ca „Dacia-Unirea” şi apoi „Franco-Română” — vestită la un moment dat.

„IMI PLACE SĂ MARCHEZ GOLURI”

După cum am mai anunţat, începînd din toamna acestui an — mai exact, 12 septembrie — se va desfăşura şi în ţara noastră un campionat feminin de fotbal. Pînă atunci însă, bucurîndu-se vor avea prilejul să vadă la lucru cîteva dintre echipele din Capitală, şapte la număr, participante la competiţia „Cupei 23 August”.

Este vorba de Rapid, Flacăra roşie, Mediamen (oare, această echipă nu şi-a găsit un nume ceva mai potrivit?), F.R.B., în prima serie şi Confecţia, Unirea Tricolor şi Testăroşii reunite. În seria a doua, Partidele finale se vor juca în ziua de 15 august. Interesant de subliniat faptul că o parte din meciuri vor fi arbitrate tot de fete.

În eliseul alăturat vă prezentăm una dintre cele mai ambiţioase şi... dragute jucătoare de la Unirea Tricolor, Milena Dedu. Marele ei atu? Deosebitul simţ al poziei. Cînd marchează se simte în al nouălea cer. De altfel, în „Cupa 23 August”, şi-a propus să înscrie cel puţin cîte un gol în fiecare meci!

PETRE GHEORGHE, ALEXANDRU PIRVU, com. Geamăna — Argeş. 1. Remus Vlad, fundaşul central al argeşenilor, are 25 de ani. S-a născut pe înecăgurile hunedorene, unde a făcut de altfel şi primii paşi în fotbal. Face parte din lotul olimpic şi n-ar fi exclusiv să-l vedem evoluînd chiar în rîndurile primei reprezentative a ţării. 2. „De ce în ultimele meciuri ale sezonului trecut în poarta echipei Steaua n-a mai apărut Coman?” Pentru că nu s-a mai aflat în forma pe care a manifestat-o în primele etape ale returului şi pentru că Haidu a revenit cu brîu în poarta pe care a părăsit-o forţat, ca urmare a unor accidente. 3. Alexandru Boc a semnat pentru Rapid Bucureşti, începînd pregătirile alături de Lupeşcu. Răducanu Neagu şi ceilalţi jucători feroviar. 4. Iată datele meciurilor pe care reprezentativa noastră le va susţine în viitorul sezon: 22 septembrie cu Finlanda la Helsinki, 14 noiembrie cu Cehoslovacia şi 24 noiembrie cu Țara Gallor la Bucureşti.

PUICA ALEXANDRA ANDREITA, com. Perieţi-Cluj. În numărul 266 al revistei noastre (30 iunie a.c.) am publicat, pe prima pagină, fotografiile titlurilor jucătorilor din lotul campioanei ţării, Dinamo Bucureşti.

SIMION DOBIA, Jimbolla — Timiş. Pentru gesturile lor nesportive şi cuvintele necontrolate din finala Cupei, Dinu şi Dumitache şi-au primit o pedepsă bine meritată. Faptul că au fost scosi din lotul reprezentativ al ţării i-a afectat în mod deosebit, în acelaşi timp ambiţiunile şi să se pregătească şi să deuteze în aşa fel în noul campionat, încît să-şi poată recîştiga poziţiile pierdute şi stima iubitorilor fotbalului.

CONSTANTIN SAVA, Bucureşti, com. Bucur, Cluj. Publicaţia vestgermană „Kickers sport magazin” se editează la Nürnberg.

PAUL GEORGESCU, Fălticeni. 1. Am transmis felicitările dv. dinamoviştilor bucureşteni. 2. Gerd Müller joacă... fotbal şi nu prea are timp să mearse profesore o altă profesiune.

ADRIAN LAZAR, Cluj. S-a discutat mult, mai ales în ultimul timp, despre regulamentul de transferări. Propunerea pe care o faceţi, aşa cum specificăm în scrisoarea pe care ne-aţi trimis-o comportă discuţii. Nu ni se pare realizabilă tocmai pentru că, aplicată, ar duce la încheierea între cluburi şi asociaţii, la relaţii necorespunzătoare între acestea.

DORIN SANDU, Bacău. Alexandru Neagu este rapidist... pur singur. N-a mai jucat la nici o altă echipă. Zvonul că se va transfera din Giuleşti în această vară n-a avut nici un temel. De altfel, recent, atacantul cu nr. 9 pe tricou al giuleştenilor, ne spunea că nu se va despărţi niciodată de clubul care l-a crescut la pîdici şi juniori, care l-a promovat în prima echipă şi din rîndurile căreia a ajuns apoi în „11”-le reprezentativ.

COLŢUL ARBITRULUI

DISCIPLINA — CONDIŢIE ESENŢIALĂ A UNUI JOC DE CALITATE

Fără discuţie că disciplina de joc şi comportarea sportivă a fotbaliştilor faţă de coechipieri, adversari, arbitri şi public influenţează decisiv desfăşurarea normală şi calitativă a meciurilor. Campionatul trecut ne-a oferit o serie de partide de un nivel tehnic ridicat, datorită aşi bunei pregătiri a jucătorilor, cît şi a preocupării acestora într-o măsură mai mare pentru joc, deşi au fost situaţii cînd unii au avut de suferit în urma contactului cu adversarii. Aceşti jucători au demonstrat, de fapt, că pentru a păstra nealterat spiritul jocului este necesar să lupţi cu mijloace corecte pentru a intra în posesia mingii, să recunoşti superioritatea tehnică a adversarului, să ştii să pierzi tot aşa cum ştii să cîştigi.

N-au lipsit însă meciurile, şi acestea au fost destul de multe, în care spiritul de sportivitate a fost încălcat în mod flagrant sub privirea îngăduitoare ale arbitrilor. JUCĂTORII CARE S-AU DE-DAT LA GRAVE ACTE DE INDISCIPLINA SI CARE TREBUIAU ELIMINATI, AU RĂMAS TOTUŞI PE TEREN PENTRU CA ARBITRUL RESPECTIV S-A FACUT CĂ NU-I VEDE! Nici măcar n-au primit un avertisment, a doua măsură cu caracter disciplinar — alăturarea de eliminare — pe care o indică regulamentul, odată cu precizarea faptelor pentru care se aplică una sau alta.

Dar nu-i singura curiozitate în materie de interpretare a unor fapte de joc şi de manifestări de indisciplină, oferită de campionatul trecut.

Asistăm de mulţi ani la jocuri în care ACŢIUNILE DE RISIPIRE A TIMPULUI DE JOC (sau „de tragere de timp” cum se mai spune) sînt tolerate în mod deliberat de arbitri. Au fost numeroase cazurile de jucători care au întîrziat intenţionat repunerea mingii în joc la lovitură liberă sau la executarea loviturilor de poartă, deşi formele competente au recomandat în nenumărate ocazii luarea de măsuri prompte şi hotărîte, adică avertisment sau, în caz de recidivă, eliminare. Dar foarte puţini au fost arbitri care să procedeze astfel. De altfel, nici nu cred să existe vreun raport de arbitru care să menţioneze avertizarea unui jucător pentru „tragere de timp”...

La un grad mai ridicat de nesportivitate se situează GESTURILE ACELOR JUCĂTORII CARE ÎN LOC SĂ REPUNA MINGEA ÎN JOC SAU S-O LASE ADVERSARULUI ÎN ACELAŞI SCOP, O TRIMIT ÎN MOD INTENTIONAT ÎN AUT SAU DEPARTE, CHIAZ ÎN TRIBUNĂ, OFERIND SCENE PENIBILE FAŢĂ DE CARE ARBITRUL NU REACŢIONEAZĂ CUM TREBUIE. El se mulţumeşte — şi acest lucru s-a văzut şi în ultimul campionat — să discute la contradictoriu cu jucătorii, în loc să-i avertizeze sau să-i elimine, după caz, menţionînd în raportul său. Se pare — şi asta este, cred, deosebit de grav — aplicarea regulamentului în asemenea situaţii se face în funcţie de numele jucătorului şi echipei sale. Am văzut jocuri de B. O. şi juniori în care pentru greşeli ale acestora de mai sus arbitrii au fost cît se poate de severi. În schimb, faţă de jucătorii de Divizia A şi mai ales internaţionali au fost extrem de îngăduitori! Nici că se poate

o încălcare mai flagrantă a prevederilor regulamentare!

INCALCAREA CU PERSISTENŢĂ A REGULILOR JOCULUI — Iată o altă categorie de greşeli — comise de unii jucători, pare-se, din neştiinţă — pe care arbitrii le tolerează în pofida regulamentului. Fauturile, obstrucţiile şi acţiunile de joc periculoase făcute în mod repetat găsesc la arbitri mereu aceeaşi rezolvare: sancţiuni tehnice, adică lovituri libere, şi nu şi sancţiuni disciplinare, adică avertisment şi în caz de recidivă eliminare, aşa cum prevede regulamentul şi cum trebuie să procedeze un arbitru obiectiv, energic, prompt, preocupat de buna desfăşurare a partidei.

ACEAŞI ATITUDINE TOLEANTĂ am remarcat-o LA ARBITRI ŞI ÎN CAZUL DEZAPROBĂRIILOR PRIN VORBE SAU GESTURI faţă de deciziile lor, mai cu seamă la sancţionarea ofsaidurilor, a faulturilor şi la acordarea loviturilor de la 11 m. Aşa cum s-a întîmplat de pildă în finala „Cupei României”, Steaua — Dinamo. Rareori am avut ocazia să constat intervenţiile cuvenite. În majoritatea cazurilor, arbitrii s-au făcut că n-au văzut sau nu văd, nu le-au acordat importanţă acestor manifestări intolerabile.

Procedînd astfel, privînd cu îngăduinţă manifestările contrare spiritului în care trebuie să se desfăşoare meciurile, unii arbitri contribuie de fapt la crearea unui climat defavorabil dezvoltării calitative a jocului. Cel care se călăuzeşte după concepţia că pentru a „nu strica jocul” nu trebuie sancţionat — cu avertisment sau eliminare — jucătorii vinovaţi, comit o gravă greşeală de comportament. Legile jocului au fost astfel alcătuite încît noţiunea de sportivitate să nu fie lezată în nici o împrejurare, să fie asigurate toate condiţiile ca cel mai bun să cîştige, iar spiritul jocului să domine întrecerea sportivă. Or, dacă tocmai persoana care este chemată să facă respectate regulile de joc, n-o face sau tolerează manifestări de indisciplină, unele dintre cele mai grave, atunci fără doar şi poate că meciurile de fotbal vor degenera.

În campionatul trecut, ca rezultat al experimentării la turneul final al C.M. din Mexic, F.R.F. a decis ca în campionatul divizionar A, B şi C ARBITRII SĂ FOLOSEASCĂ CARTONAŞUL GALBEN PENTRU AVERTISMENT ŞI CEL ROŞU PENTRU ELIMINARE. Dăpre eficienţa folosirii lor nu mai este cazul să insistăm. Subliniez însă că, de cînd au fost introduse cartonaşele, arbitrii au devenit parcă şi mai zgîrciţi în luarea măsurilor cu caracter disciplinar. Cel mult, unii — ca să nu-şi creeze „complicaţii” — le folosesc numai pe cele galbene! Şi se opresc la ele... Într-un fel, este şi aceasta o manifestare de îngăduinţă, cel puţin.

Arbitrii, însă, nu trebuie să uite nici un moment că rolul unui conducător de joc, investit — cum spune regulamentul — cu puteri discreţionare, este de a asigura tot timpul echitate şi echilibru printr-o interpretare şi aplicare unitară, obiectivă, în spiritul lor, a regulilor de joc. Interpretările personale şi omisiunile voite sînt incompatibile cu calitatea de arbitru.

GEORGE N. GHERGHE

COŞMARUL LUI VIŞAN

Întîlnire pe peronul Gării de Nord, cu ION VIŞAN. fostul portar al Petrolului.

— Încotro?
— Alerg. De la Constanţa la Ploieşti, de la Ploieşti la Bucureşti, de la Bucureşti înapoi la Constanţa. Şi uite aşa, zi de zi, fără vacanţă, fără să mă pregătesc, numai cu necazuri. N-aş fi crezut niciodată că Petrolul, clubul în care tîni pusesem atîtea speranţe, tîni va face tot felul de gheane în privinţa transferului.

— Cu vreo trei luni în urmă, parca îţi promisesse că...

— Apoi s-a răzgîndit. Pentru a-mi da deosebită importanţă de-a dreptul exagerată, pe care clubul constănţean nu are cum să-l îndepărtească. Cînd de uşor se uita faptul că Petrolul n-a oferit absolut nimic Chimiei Râmnicu-Vâlcea în schimbul meu...

— Ce ai de gînd să faci dacă nu primeşti dezlegarea?
— Nu ştiu. Voi continua să bat tîns la poartă clubului ploieştean, să le solicit conducătorilor lui înţelegere şi omenie, să nu mă mai poarte pe drumuri, să mă ajute să-mi recapăt echilibrul, pentru că, de la o vreme, nu mai cred în nimic şi nimic, trăiesc în coşmar pe care nu l-aş dori nimănui.

PORNIND DE LA O CRISOAROARE

● Prin aceste rînduri, noi, tineri din comuna Brebeni, judeţul Olt, vrem să vă facem cunoscut necazul nostru. Despre ce este vorba? În urmă cu trei ani echipa Tractorul Brebeni a avut un foarte frumos teren de fotbal care tîne timp, în ciuda activităţii frumoză care se desfăşura aci, a dispărut. Mai precis a fost arat! Şi începe scrisoarea sa cititorul nostru CONSTANTIN LAZAR. În continuare

correspondentul nostru ne arată cum, cu sprijinul secretarului U.T.C. din comună, a fost primit, în schimb, un alt teren, denivelat şi plin de pietre, pe care tinerii din comună l-au pus la punct cu un nou teren de fotbal. Mai mult, de cînd s-a organizat şi cîteva partide amicale cu participarea echipelor din Catena, Măranţel, Perieţi şi, bineînţeles, Brebeni, în care echipa lo-

cală, Tractorul, s-a comportat foarte bine neperzînd nici unul. „Dar activitatea sportivă din comună noastră ar putea fi mult mai susţinută dacă am putea primi înapoi vechiul nostru teren de fotbal, mai ales că el stă ne-folosit”. Îşi încheie scrisoarea Constantin Lazăr.

Oare consiliul popular al comunei Brebeni nu ar putea interveni în sprijinul tineretului din comună?

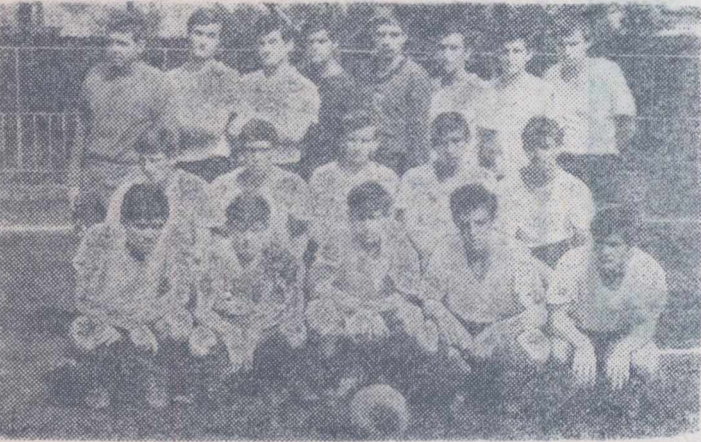
La Tg. Mureş: TRIALURILE MICILOR JUCĂTORI

Odată cu promovarea echipei A.S.A. în Divizia A, la Tg. Mureş a apărut necesitatea formării echipei de tineret-rezerve care, în cea mai mare parte, va cuprinde elemente provenite de la centrul de copii şi juniori, din echipa care în sezonul trecut a activat în campionatul republican al juniorilor. Astfel prezentîndu-se lucrurile, în aceste zile, cei patru antrenori ai centrului — Arcadie Kiss, Attila Ordagh, Ştefan Brassai şi Francisc Csiky — au axat activitatea pe promovarea celor mai dotaţi jucători în rîndurile echipei de juniori care va participa în campionatul naţional ediţia 1971/1972. Ei şi-au îndreptat în primul rînd atenţia spre campioana judeţeană care nu este altă decît... A.S.A. II. Din cele 18 partide susţinute în campionatul judeţean, A.S.A. a cîştigat... 18, marcînd 148 de goluri şi primînd doar 14! Printre cei mai talentaţi jucători ai centrului care bat cu insistenţă la poarta consacrării, se numără Negrea, Roşca, Gergely, Pop, Vörös, Csapad.

Din numărul total al golurilor înscrise de A.S.A. II, exact 100 au fost marcate de patru jucători: Ioan Pop — 34, Csaba Gergely — 23, Alexandru Palfi — 22 şi Sigismund Soos — 21!

Printre preocupările actuale ale centrului se numără şi aceea a organizării — în colaborare cu C.J.E.F.S. Mureş — campionatului interzîrii care, an de an, se bucură de un interes tot mai mare. Şi în această vară cei mai buni jucători depistaţi vor fi reţinuţi în cadrul centrului pentru a li se asigura o pregătire corespunzătoare. Paralel, vînzînd acelaşi scop, centrul de copii organizează actualmente mai multe trialuri, fapt care face ca, zi de zi, pe terenul Fabricii de zahăr să fie un adevărat vacarm. Şi totuşi, sutele de puşti gălăgioşi privesc cu cea mai mare atenţie primul lor examen fotbalistic de care-şi leagă îndrutele speranţe.

IOAN PAUS corespondent

A. S. Armata (juniori) — campioana judeţului Mureş pe 1971; în sfînga, sus, antrenorul echipei, Ordagh Attila.

Foto: M. Boeru, Tg. Mureş

Scritorul şi caricaturistul Neagu Rădulescu continuă seria sa de conferinţe de umor din lumea sportului, literaturii şi teatrului în localităţile de pe Valea Prahovei şi la Braşov. În afara conferinţelor, autorul proiectează pentru auditorii săi o serie înbreagă de caricaturi din lumea sportului de ieri şi de azi.

Conferinţele încep pe data de 4 august.

FOTBALUL — UN CLIMAT DE EXIGENȚĂ ȘI RESPONSABILITATE SPORITĂ

ECHIPELE (II)

de EUGEN BARBU

Au început zilele fierbinți ale fotbalului. Echipa noastră, cea mai mare parte din timpul rezervat pregătirilor pentru apropiatul sezon. Unele și-au completat loturile cu jucători cu nume mai mult sau mai puțin sonore, altele — mai mult sau mai puțin întemeiate — au la cîrmă antrenori noi. Într-o parte la un loc sînt hotărîte să apară în fața marelui sale public, cu ambiții care să le depășească pe cele etalate în anul competițional anterior. Și dacă ne gîndim bine la perspectivă — confruntările în cupele europene, tentativele de calificare în turneul final al Campionatului Europei și în turneul final olimpic — o să ne dăm și mai bine seama cît de imperioasă și de stringentă este sarcina ridicării ei mai sus a stărilor exigențelor în această perioadă precompetițională. Este de prisos să reamintim că în angrenajul pregătirii noului sezon sînt cuprinși nu numai actorii principali ai gazonului — jucătorii, antrenorii, medicii, masorii — ci și conducătorii federației, activiștii și aceștia, conducătorii ai secțiilor de fotbal, ai cluburilor, cu răspunderi mai mari sau mai mici, magazinerii și toți ceilalți care muncesc anonim, în umbră, pentru binele acestui frumos și venerat sport.

Săptămîna parcursă a fost dominată însă de un eveniment major, cu implicații profunde pentru dezvoltarea sportului românesc și, firește, a fotbalului, ramura cea mai populară și mai îndrăgită de public. Este vorba de lucrările sesiunii de lucru cu președinții consiliilor județene de educație fizică și sport, cu secretarii și antrenorii federațiilor sportive, cu președinții cluburilor și asociațiilor sportive care au echipe de fotbal în diviziile A sau B, pentru prelucrarea măsurilor stabilite de Comitetul Executiv al Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, pe baza aplicării în practică a

sarcinilor reieșite din documentele de partid cu privire la îmbunătățirea activității politico-ideologice și cultural-educative a tînărilor oameni muncii.

În cadrul lucrărilor, din informările prezentate, din luările de cuvînt, a fost subliniată ca o realitate de netăgăduit că sportul, parte integrantă a culturii socialiste, este condus și sprijinit direct de partid. În atare condiții este limpede că cei ce lucrează în domeniul fotbalului au datoria și obligația morală de a promova în permanență și cu fermitate spiritul de partid, acel spirit intrinsec, de neîngăduință față de lipsurile ce apar, acel spirit de sinceritate și combativitate partinică.

Fără a contesta realizările obținute pe tărîm fotbalistic, lucrările sesiunii, călăuzite de dorința de a găsi mijloacele și formele cele mai adecvate de progres al soccerului din țara noastră, au scos în evidență anumite tare ce mai sînt întîlnite în mentalitatea unor conducători de cluburi și secții, a unor antrenori și jucători, ca de pildă: necesitatea legalității socialiste, alterarea spiritului de întrecere, renunțări la demnitatea sportivă, fenomene de indisciplină pe terenul de sport și în afara lui, lipsa spiritului de colaborare între cluburi, concesiile făcute în procesul de instruire a sportivilor, tolerarea unor manifestări retrograde față de muncă.

Dialogul purtat cu factorii răspunzători ce activează în domeniul sportului a avut un pronunțat spirit critic și autocritic, mergînd pînă la sesizarea celor mai nevinovate — în aparență — aspecte ce tîn de activitatea educativă, indicîndu-se și măsurile cele mai eficiente care să ducă la redimensionarea climatului de muncă, așa cum ne-o cer recentele documente de partid.

De o deosebită importanță apare necesitatea ridicării res-

ponsabilității și autocontrolului în muncă a conducătorilor, antrenorilor și activiștilor care se ocupă de destinele fotbalului, a masei de jucători. Această constatare care a străbătut ca un fir roșu lucrările adunării trebuie să călăuzească în permanență prezentul și viitorul sportului cu balonul rotund. Firește că îndeplinirea acestui deziderat reclamă cîteva trăsături morale fără de care nu se poate vorbi de o reușită completă. Numai cînd dovedești pasiune și dragoste pentru sport, pentru fotbal, numai cînd există un climat de exigență față de lipsuri, cînd ești călăuzit de ambiția de permanență depășire, de a nu te mulțumi cu ceea ce ai realizat la un moment dat, cînd știi să cultivi trăsăturile nobile de caracter proprii omului socialist, cînd dovedești abnegație în disputa sportivă și atașament față de culorile echipei, cînd exemplul personal stă la loc de cîntec numai atunci poți spune cu certitudine că slujești cu adevărat sportul.

Dacă am enumerat aceste cîteva jaloane, am făcut-o pentru motivul că ele au scăpat din atenția factorilor răspunzători ai fotbalului, explicîndu-ne în același timp de ce au apărut destule neajunsuri în activitatea fotbalistică, cu repercusiuni nu numai pe planul întrecerii propriu-zise, ci și pe planul conștiinței cu care o serie de activiști sportivi, antrenori, fotbaliști au privit activitatea lor, munca lor.

Fără îndoială, programul de acțiuni pentru îmbunătățirea activității politico-ideologice și cultural-educative a sportivilor, tînărilor, și activiștilor din domeniul educației fizice și sportului, adoptat în amintita sesiune de lucru cuprinde multiple sarcini referitoare la îmbunătățirea muncii de educație a sportivilor pe toate planurile. Atrage în mod deosebit atenția acea sarcină de

căpetenie reieșită din documentele de partid în privința ridicării neconținute a nivelului politic și ideologic al sportivilor. În mod expres, lucrările sesiunii au arătat necesitatea ca fotbaliștii să participe intens la viața tumultuoasă desfășurată de întregul popor pentru construirea societății socialiste multilaterale dezvoltate, știut fiind că numai în procesul muncii se definește și se creează acele trăsături morale și de caracter specifice omului nou. S-a recomandat corectarea promptă, cu toată intransigența, încă din starea lor incipientă a oricăror manifestări straine moralei noastre, comuniste.

Prin diverse forme și mijloace adecvate, fotbaliștii trebuie să cunoască cît mai bine politica internă și externă a partidului nostru, mai ales că în calitatea lor de sportivi de performanță participă la competiții de mare amploare pe plan internațional.

Amplul program de acțiuni aprobat de Comitetul Executiv al C.N.E.F.S. și difuzat tuturor unităților teritoriale a dat principalele linii directoare privind îmbunătățirea activității educative în rîndul sportivilor și activiștilor. Aceasta însă, cu prilejul dezbaterilor ce vor avea loc la nivelul consiliilor județene pentru educație fizică și sport, trebuie îmbogățit cu idei și fapte care să exprime situația locală, cu acțiuni și măsuri concrete luate în spiritul sarcinilor izvorite din recentele documente de partid.

Așa cum sublinia tovarășul Anghel Alexe, președintele C.N.E.F.S. în concluziile lucrărilor sesiunii, este nevoie de o muncă energică, stăruitoare pentru lichidarea lipsurilor din domeniul muncii de educație, pentru înlăturarea răspunderilor în îndeplinirea sarcinilor puse în fața mișcărilor sportive — de mase și de performanță — astfel ca educația fizică și sportul să aducă o contribuție tot mai substanțială la educarea întregului tînăr al patriei noastre.

Pe locul doi, și campion posibil, se află Rapidul. Echipa cea mai populată a fotbalului nostru a trecut se pare de seismele verii; Răducanu, Neagu și alții

au renunțat la călătoriile impuse de un regulament de transferări ce rămîne în continuare dăunător pentru toată lumea și nu e schimbat din motive cu totul misterioase și iată că Reutul, cu cîteva achiziții, așteaptă noul asalt. S-a spus pe bună dreptate că giuleștenii au trăit numai pe spinarea apărării și lucrul este perfect adevărat. Cu Dan, Lupescu, Dumitru și Răducanu era și foarte greu să marchezi acestei echipe și asta a spus și cifrele: 25 de puncte primite în 30 de partide, în medie, nici măcar un gol de meci, după cum și cifra punctelor date vorbește de la sine: 35, una din cele mai reduse din cele 16 ale clasamentului. Odată cu cei doi înaintași achiziționați va reuși Rapidul să se arate ca o mare echipă? Nu cred...

Dar să vorbim mai întîr despre ceea ce a fost. Cea de a doua clasată a pierdut la potol primul loc și asta mi se părea ceva previzibil. De ani de zile formația de sub podul Grant are starturi bune și chiar o permanență a formei care-i permite să se așeze în locurile de prim rang. Ceea ce-i lipsește este clasa, deși, paradoxal, în campionatul trecut, doi jucători excepționali, Răducanu și Dumitru, au întrecut orice cotă pe posturile lor, fiind de departe fără rivali. În acest compartiment, al supervedetelor nu l-am inclus pe Neagu care nu are stofa celorlalți, să nu se supere. El este un Voinea ceva mai tehnic, dar nu este un Barați și nici măcar un Dumitrache. În rest, bunăvoința lui Lupescu, voința de fier a lui Dan și chiar subtilitatea lui Angelescu nu pot să amintească de o mare formație. Năsturescu și Codreanu aparțin altui deceniu: cel al fotbalului postromantic, cînd încă alergarea iute și fantezia fără control mai puteau suplini ceea ce se cere acum în fotbal: înalta tehnică și forța de penetrație. Se vorbește de o reconstrucție a echipei din Giulești. Numele anunțate nu dau o senzație de mare prospețime. Nici Daniel Ene, nici Octavian Ionescu nu sînt Pele, Jairzinho și Gerson. Aici ar trebui un Năstase sau un Beldeanu, adică oameni care vin... Dar faptul în sine îi privește pe cei ce răspund de acest club. Oricum, Rapidul a fost o atracție a campionatului care a trecut și merită zîmbetul nostru binevoitor. Cred că clasa unei echipe începe și de la clasa antrenorilor...

Să trecem la una din formațiile cele mai interesante ale acestui război în 16, Steaua. La semnalele repetate ale presei, antrenorul actual al lui Ajax a avut curajul, în sfîrșit, de a introduce în formația militară doi excelenți jucători care zăceau în rezerva echipei prime: pe Ștefănescu și pe Iordănescu. Primul nu are șansa celui de al doilea și face din nou tușe, micuțul dribleur fragil cu numărul 9 se bate împreună cu Năstase pentru tricourile lui Dumitrache și Dembrovski, dacă nu și pentru al lui Dobrin. A mai fost descoperit, tot la Steaua, un excelent copil, Aelenei. Foarte bine, cum foarte bine este că joacă Naom și a fost reînviat din morți, Pantea; cum pe nedrept a fost ignorat multă vreme Negrea ca să nu mai vorbim că, de mai bine de doi ani, Vigu, un half excepțional, a fost silit să stea în postul de fundaș din motive ce-mi scapă cu desăvîrșire. Așadar o formație tînără, nouă, revigorată de ideile antrenorului Covaci. Nu a fost așa. Ideile au fost ale presei, ca totdeauna mai curajoasă decît antrenorii și poate prezența acestui mare tehnician pe tușe care este Constantin. Echipa militară a terminat extraordinar campionatul, și luarea Cupei și un loc trei, au vorbit destule despre o idee atît de veche, că în fotbal trebuie încercat devreme, lată de cei recomandați pe Iordănescu, pe Tătaru și pe Năstase lui Angelo Niculescu pentru națională, cum altdată i-l arătam cu toții pe Dumitrache și el nu avea încredere în acest înaintaș care traversează o perioadă de declin. Deci Steaua mi se pare că a avut o prezență excelentă în campionat și că dacă trezirea ar fi avut loc mai devreme, alta era situația acestei echipe acum. Văd în roș-albaștri pe cei mai îndreptățiți candidați la titlul în campionatul viitor. Și asta tocmai din cauza virstei jucătorilor săi. Buba mi se pare linia de fund, unde chiar Sătmăreanu dă de mult semn de osteneală, ca să nu spunem că Hălmăgeanu este și el un bun apărător, dar de tip vechi.

SĂ DISCUTĂM DESPRE EDUCAȚIE

DE LA UN ATAȘAMENT FALS, LA UNUL ADEVĂRAT

Aflasem că noul președinte al secției de fotbal la Vagonul Arad este unul din directorii uzinei producătoare de vagoane. Se numește Ion Moș. E un bărbat încă tînăr, cu aer sever, privire metalică și vorbă măsurată. Comunistul Ion Moș transmite interlocutorului o impresie sigură de forță morală și energie launtrică canalizată serios și responsabil, și am curajul să scriu că destinele fotbalistice la Vagonul au început pe mîini bune. Și altă dată la conducerea secției, în anul promovării echipei în Divizia A, a fost rechemat acum, cînd formația a alunecat catastrofale pe scara valorică, oprimindu-se două trepte mai jos, în Divizia C.

Un atare declin în istoria echipei ni se pare simptomatic și nu putem ocoli senzația că se reflectă în el tare de mentalitate, goluri regretabile în educație și greu de înțeles în mediul unei formații de fotbal muncitorești. Tovarășul Moș are decizia să atace subiectul pieptiș.

— Degringolada a început în momentul cînd, la jumătatea drumului nostru în Divizia A, s-a luat hotărîrea nefastă de a înlocui antrenorul care promovase echipa, și de a completa lotul cu șapte jucători noi. Decapitat tehnic și cu achiziții inoportune, părăsit de afectiv de colectivul uzinei, cu șapte mercenari care nu treceau poarta fabricii decît în ziua leșii, echipa noastră, nu s-a putut salva de la retrogradare. Din nou în Divizia B, dar eșecul a sporit confuzia și persistîndu-se pe linia minime rezistențe s-au legat din nou speranțele de jucători refuzați la alte cluburi. S-a jucat un fals

optimism în jurul foștilor ușiști Moș, Atodiresci, Dobai, Bakos, Czako și Weichelt, dar efectele au avut un sens contrar, rapid și atît de violent, încît ne-am trezit retrogradați din nou, de data aceasta în Divizia C. În echipă se formase o prăpastie valorică și etică între grupul minoritar al jucătorilor vechi — Schweilinger, Macavei, Mülroth și Corpaș — seriosi și atașați sincer culorilor echipei, participanți la procesul de producție în calitate lor de absolvenți ai școlii de mîini și tabăra cealaltă compusă din fotbaliști blazați, pretențioși dar cu randament scăzut. Decețiile cele mai mari s-au numit Moș care și-a înecat talentul în halba de bere, Atodiresci care a fugit recent la altă echipă dînd cu piciorul la doi ani de școală profesională și un jucător mai vechi al nostru, Boros, care și-a înșelat și el calități certe, făcînd concenții în proporții îngrijorătoare la ceea ce ne-am obișnuit să spunem viață sportivă. Cu oameni indisciplinați, fără devotament, fără legătură organică cu tradiția sportivă și muncitorească a uzinei, regresul echipei nu mai poate mira pe nimeni.

— Dar cum a fost posibil ca nimeni să nu sesizeze o dezagregare vizibilă pentru toată lumea?

— Toți factorii de răspundere căzuseră în plasa unor iluzii fără acoperire. Cînd și-au dat seama de adevărata față a lucrurilor n-au mai avut tîrîia să intervină decisiv. S-a complăcut toată lumea într-o inerție care a generat insuccesul știut.

Tovarășul Moș face cîteva clipe, are o

mișcare din umeri, ca o despovărare de un trecut fără satisfacții. Continuă:

— În ziua de 27 iulie am avut o sesiune cu colectivul de antrenori, cu lotul echipei prime și cu cel de juniori. Au fost discuții deschise, în spirit autocritic și am destășit bunăvoință și hotărîre de a îndrepta lucrurile. Spiritul nou, partinic care a cuprins întreaga țară după programul de măsuri cu caracter educativ prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu a călăuzit toate angajamentele care s-au rostit la această întrunire pe care noi o considerăm un punct de plecare în redresarea echipei de fotbal. La conducerea ei a venit un antrenor tînăr inimos, fost jucător la Vagonul, Gherghel, care alături de secundul său, Chitic, vor primi, sintem convinși, mutații decisive în mentalitatea jucătorilor. În lot au fost promovați trei juniori proprii, dintre care Ardelean oferă garanții fotbalistice și umane deosebite. S-a hotărît instituirea unui riguros control al participării tuturor fotbaliștilor în producție, s-au delimitat drepturile și îndatoririle fiecărui, s-a fixat un program riguros de viață sportivă exemplară. Vom acorda atenție și sprijin concret formației de juniori de la care așteptăm promovări în continuare, în așa fel ca peste un an să avem o formație crescută, fără excepție, sub culorile sportive ale asociației Vagonul, într-o atmosferă sănătoasă, muncitorească. Și succesul, asigurăm pe toată lumea, va veni de la sine.

La Vagonul, se pare, a murit o echipă oarecare și s-a născut o echipă adevărată.

Ion CUPEN

NOTĂ DE TRECERE ORGANIZĂRII CAMPIONATULUI

Iată-ne ajunși la capătul comentariilor noastre asupra campionatului pe 1970/71, și oprindu-ne la ultimul aspect pe care ne-am propus să-l tratăm: organizarea și desfășurarea competiției maxime a fotbalului nostru, privite din unghiurile cele mai importante și prin prisma îndatoririlor federației și cluburilor.

Vom începe cu elementul care intervine cel mai devreme și care, de fapt, condiționează desfășurarea unui campionat: programul și modul cum este alcătuit.

ELABORAREA PROGRAMULUI

Elaborarea unui program este o treabă migăloasă și grea, mai ales la noi, unde intervin unele criterii speciale, care constituie tot așteptată dificultăți. Ideal este ca un program să asigure echipelor o perfectă alternanță a meciurilor de acasă și din deplasare. Dar, realități peste care nu se poate trece, împiedică realizarea unui asemenea deziderat. Prima greutate (și, în același timp, criteriu de judecată) o ridică existența mai multor echipe din același oraș (patru din București și două din Cluj). În astfel de situații trebuie evitat ca într-o etapă toate să joace acasă sau în deplasare. Un alt fapt care se are în vedere: echipele pendinte de același departament să nu se întâlnească — pentru orice eventualitate — în ultimele etape. În fine, un alt criteriu: noile promovate să joace acasă în prima etapă.

Respectându-se strict toate acestea, s-a urmărit apoi asigurarea, în limita posibilităților, a alternanței de care vorbeam. Iată cum arată programarea pe echipe, a meciurilor din toamnă, în care am notat (pentru o urmărire mai ușoară) cu A partidele de acasă și cu D partidele din deplasare:

Dinamo	ADAADADAADAADAD
Rapid	DADAADAADADAADA
Steaua	DADAADAADADAADA
Progresul	ADAADADAADAADAD
"U" Cluj	ADADADAADADDADA
C.F.R. Cluj	DADADADAADAADAD
Sport Club	DADADADAADAADAD
U.T.A.	DADADADAADAADAD
Jiul	ADADAADADADDADA
St. roșu	DADADADAADAADAD
F.C. Argeș	ADADADADADADDAD
Politehnica	DADADADAADAADAD
Petrolul	ADADAADADADADAD
"U" Craiova	DADADADAADAADAD
C.F.R. Timiș.	ADADADADADADDAD
Farul	ADADADAADADADAD

Deci, trei echipe au jucat de două ori consecutiv acasă și apoi în deplasare; alte patru au avut două partide succesive pe teren propriu, cinci, două afară, iar bucureștenele (scotind și returul) au avut și ele jocuri consecutive acasă, dar la ele trebuie avut în vedere că în șase etape se întâlnesc între ele.

Deci, cu aceste remarci, se poate aprecia că programul a fost destul de apropiat de principala cerință: alternanța gazdă-oaspe. Dar, pentru a evita eventuale reproșuri sau suspiciuni pe care și le atrage un program "făcut", credem că s-ar putea recurge în viitor la metoda tragerii la sorti a numerelor echipelor (într-un program cifric), după ce în prealabil au fost atribuite numerele echipelor din același oraș sau departament. De fapt, despre acest lucru am mai scris.

REGULARITATEA CAMPIONATULUI

Pentru ca un campionat să pasioneze și să țină mereu treaz interesul publicului, pe de o parte, iar pe de alta pentru a contribui la stabilirea unui nivel tehnic ridicat și la continuitatea luptei din diferitele sectoare ale clasamentului, el trebuie să se bucure de regularitate în desfășurare. Din acest punct de vedere considerăm că și în anul competițional 1970/71 această condiție a fost satisfăcută. Într-adevăr, datele fixate etapelor au fost respectate cu strictețe, majoritatea meciurilor s-au desfășurat la interval de o săptămână, nici un joc n-a fost amnat (unul singur, F.C. Argeș — Petrolul, a trebuit să se dispute înainte de termen, deoarece echipa piteșteană trebuia să respecte datele unui turneu peste hotare), iar intreruperile pentru partidele reprezentative au fost puține și de durată minimă (de două ori în toamnă pentru meciurile cu Finlanda și Țara Galilor, și de trei ori în primăvară, cu ocazia întâlnirilor cu Iugoslavia, Albania și Cehoslovacia).

O măsură bună a federației, în scopul reducerii numărului de intreruperi, a fost aceea că toate acțiunile loturilor au avut loc la aceleași date.

Se poate obiecta, totuși, că acest program a aglomerat unele etape, programate câte trei într-un interval de opt zile tocmai în partea finală a turului și returului, când într-o măsură echipele resimt efortul de până atunci. În această situație s-au găsit echipele în etapele XIII—XV (6—13 decembrie) și etapele XVI—XVIII (6—13 iunie). Sîntem de acord ca divizionarele noastre să se obișnuiască cu ritmul de jocuri duminică-miercuri-duminică, dar un astfel de ritm îl considerăm mai potrivit la mijlocul unui sezon.

PROGRAMĂRI

În ceea ce privește stabilirea locurilor de disputare a meciurilor fiecărei etape — și aceasta este o chestiune care privește, exceptînd un caz, echipele bucureștene — lucrurile n-au decurs cum tre-

IATA UNDE DUCE PROGRAMAREA MECIURILOR LA CONCURENȚA: TRIBUNE GOALE...

buia. De cele mai multe ori, cluburile gazdă au întârziat să-și anunțe terenul pe care vor juca, în ciuda repetatelor demersuri ale federației. Alteori terenul era ales sau schimbat în preajma jocului. În felul acesta n-a fost posibilă punerea în vânzare din timp a biletelor. Pe de altă parte, numărul cuplajelor a fost mic în campionatul trecut. Desigur, cluburile și secțiile de fotbal au dreptul de a decide dacă joacă sau nu în cuplaj, după cum scotesc că își asigură rentabilitatea organizării, mai ales atunci când fiind proprietare de teren evită plata chiriei. În măsura în care realizează încasări bune sau mai bune, din acest punct de vedere sîntem de acord cu cluburile.

Dar nu putem fi de acord cu ele atunci cînd se decid să joace la concurență, lipsind pe spectatori de posibilitatea de a vedea ambele partide. Și-i pot satisface jucînd fie un meci simbolic și altul duminică (cum, de altfel, s-a procedat de cîteva ori), fie — mai ales — în noaptea. Este de neînțeles de ce echipele n-au folosit instalația stadionului Republicii, cînd le-ar fi fost necesară, pentru că majoritatea partidelor internaționale oficiale le-au disputat, în deplasare, în noaptea. Poate că nici instalația n-a fost bine întreținută, dar se poate spune despre ea că s-a deteriorat și pentru că mai mult a stat nefolosită...

Cît despre cazul singular de care vorbeam, el se referă la partidele televizate în direct, care — din acest motiv — trebuie să se dispute mai devreme, obligînd echipele să joace la ore nepotrivite, uneori pe căldură tropicală. Poate că această problemă ar trebui rediscutată și eventual să se ajungă la soluția înregistrărilor.

ORGANIZAREA JOCURILOR

Organizarea jocurilor a fost în general satisfăcătoare, dar a prezentat unele defecțiuni asupra cărora vrem să atragem atenția federației și cluburilor sau sec-

țiilor de fotbal. În primul rînd, în ciuda repetatelor apeluri în incinta stadioanelor pînă la numeroase persoane fără calitate să stea acolo. Vina este a organizatorilor și a delegaților cluburilor-gazdă care nu numai că nu împiedică pătrunderea în interiorul terenului, dar o încurajează pur și simplu, permițînd accesul amicilor personali sau al jucătorilor. Părtași sînt și arbitrii care, deși au calitatea și imputernicirea din partea federației, nu fac uz de ele ca să evacueze persoanele străine. Însăși federația s-a multumit cu simple avertismente în loc să ia măsuri energice, așa cum a luat — de pildă — cînd s-a aruncat o sticlă din tribună... Este un aspect aproape general, care ar trebui să preocupe mai mult federația.

Pe de altă parte, credem că ar trebui să se renunțe la sistemul prețurilor de intrare unice — cum s-a întîmplat în ultimul timp la București — deoarece provoacă aglomerări în anumite sectoare ale tribunelor, și să se revină la prețurile diferențiate, precum și la sistemul locurilor numerotate și respectarea lor. Este și aceasta o formă de disciplinare a spectatoilor.

În sfîrșit, unele cluburi trebuie să a-

federați care nici măcar nu cunoșteau numele jucătorilor ce evoluau sub privirile lor. Comentariile sînt de prisos. Ceea ce propunem cu toată tăria este o restructurare a forțelor, acordarea preponderenței numerice a salariaților federației și folosirea (firească) în continuare a „voluntarilor” cu competență verificată după o selecție riguroasă. Pentru că îndatoririle unui observator federal sînt de maximă importanță și ele nu pot să încumbe unor persoane dispuse să facă deplasarea, pentru a-și satisface doar apetitul de voiaj duminical.

★

Am încercat în rîndurile de mai sus să surprindem aspectele pozitive și cele încă nerezolvate din cadrul organizatoric al campionatului încheiat. Am consensnat cu satisfacție „dominarea netă” a primelor, cu dorința perfecționării lor. Le-am relevat și pe celelalte, cu speranța că pe viitor vor fi remediate. Socotim că pe plan organizatoric fotbalul nostru (pe pasul cu nivelul lui calitativ, situîndu-se cu valori fluctuante, între mediocru și foarte bine. Și pe un plan și pe celălalt mai există spații unde federația și cluburile pot obține realizări superioare, revendicate și așteptate de opinia noastră publică sportivă.

Pagină realizată de:
Petre GAȚU și Ion CUPEN

CALENDARUL DE TOAMNĂ

Ca de obicei, prezentăm mai jos o sinteză a programului fotbalistic din toamnă:

25.VIII	: I B — I CR
22.VIII	: I AT — II B — I C
29.VIII	: II AT — III B — II C
5.IX	: III AT — IV B — II CR
12.IX	: IV AT — V B — III C — I J
15.IX	: CUPELE EUROPENE: Dinamo — Spartak Trnava — Fram sau Hibernians — Steaua, Napoli — Rapid, U.T.A. — Austria Salzburg
19.IX	: VI B — IV C — II J
21.IX	: III CR
22.IX	: CAMPIONATUL EUROPEI: Finlanda — România
26.IX	: V AT — VII B — V C — III J
29.IX	: CUPELE EUROPENE: Spartak Trnava — Dinamo, Steaua — Fram sau Hibernians, Rapid — Napoli, Austria Salzburg — U.T.A.
3.X	: VI AT — VIII B — VI C — IV J
10.X	: TURNEUL OLIMPIC: Danemarca — România
	: VII C — V J — IV CR
17.X	: VII AT — IX B — VII C — VI J
20.X	: CUPELE EUROPENE: Turul al II-lea (tur)
24.X	: VIII AT — X B — IX C — VII J
27.X	: V CR
31.X	: IX AT — XI B — X C — VIII J
3.XI	: CUPELE EUROPENE: Turul al II-lea (retur)
7.XI	: X AT — XII B — XI C — IX J
14.XI	: CAMPIONATUL EUROPEI: România — Cehoslovacia
	: XII B — XII C — X J
21.XI	: XIV B — XIII C — XI J
24.XI	: CAMPIONATUL EUROPEI: România — Țara Galilor
	: CUPA UEFA: Turul al III-lea (tur)
28.XI	: XI AT — XV B
1.XII	: XII AT
5.XII	: XIII AT
8.XII	: CUPA UEFA: Turul al III-lea (retur)
	: XIV AT
12.XII	: XV AT

LEGENDA. — Cifrele romane = etapele; AT = Divizia A și tîneret; B = Divizia B; C = Divizia C; CR = Cupa României; J = Campionatul juniorilor. Am notat și datele etapelor superioare ale cupelor europene pentru orice eventualitate. Poate că...

SE APROPIE STARTUL DIVIZIEI B

PROGRESUL: „AVEM UN SINGUR GIND: DIVIZIA A”

— Ce gânduri are Progresul pentru noul sezon? — Este chestionat Liviu Colporiu, secundul echipei.

— Unul singur: Divizia A! Numai cu gândul acesta ne pregătim, numai cu gândul acesta abordăm campionatul diviziei secundă.

— Lotul este același? — Cam același. Adică de la pregătiri ne-au lipsit Dudu Georgescu, care a suferit o operație de menisc, Beldeanu și Kasim, amândoi încorporați. Toți trei sînt în vederile stelei și nu știm dacă vom mai putea beneficia de ei. În orice caz au loc convorbiri între conducerea clubului nostru și cea de la Steaua.

— Cine a luat parte în antrenamentele de până acum? — Manta și Zamfir — portari V. Popescu, Măndoiu, Grama, Adrian Constantinescu, Condurache (de la tineret) — fundași, Dumitriu, Tănăsescu, Dinu Iordan — mijlocași, Sandu Ion, Năstase, Gh. Georgescu (tot de la tineret), Raksi și Radu Ionescu — atacanți.

— Și cine a plecat definitiv? — Dumbravă, Florian Marinescu, Motoc, C. Matel și Sandu Mircea. Reușind la examenul de admitere la Politehnică el va juca la Sportul studențesc.

PORTUL CONSTANȚA TINTEȘTE UN LOC FRUNTAȘ

De la 15 iulie jucătorii de la PORTUL CONSTANȚA se pregătesc zilnic sub conducerea antrenorilor C. Tilvescu și I. Băkosi.

Datorită plecării unor jucători ca Bilboacă (la Politehnică Iași), Cristu (la Panduri Tg. Jiu), Lovca (la Institutul pedagogic Constanța) și Manciu (renunță la activitatea competițională), lotul constanțenilor a fost împros-

pătat cu câteva nume noi. Este vorba de Iordan de la Marina Mangalia, Paraschivescu de la Petrolul Tîrgoviște, Corendea și Silviu de la Farul-tineret și Radu, promovat de la juniori.

„Sîntem hotărîți, ca printr-o evoluție de calitate să obținem unul din locurile fruntașe în clasamentul seriei la finele campionatului viitor”, spune antrenorul Tilvescu.

GH. STAIU ANTRENOR LA OLIMPIA SATU MARE

De câteva zile conducerea tehnică a echipei OLIMPIA SATU MARE a fost încredințată antrenorului Gheorghe Staiu, care în campionatul trecut s-a ocupat de pregătirea altei divizionare B, S. N. Oltenița.

Cele câteva antrenamente de acomodare l-au eluciat pe antrenor în privința posibilităților jucătorilor în vederea alcă-

turii unei formule corespunzătoare de echipă. Se pare că Gh. Staiu a găsit-o, întrucît în partida internațională susținută cu Honved Budapesta, il-le sătmărean a dat un randament superior, terminînd la egalitate (0-0). Să sperăm că rezultatul va fi de bun augur pentru activitatea viitoare a Olimpiei.

MOTROC ȘTIE CE VREA

Că Motroc este un om hotărît, un antrenor care știe ce vrea, ne-am con-

vins din nou zilele trecute cînd ne-a întărit programul și speranțele

echipei sale. Speranța este Divizia A; o speranță care la el devine o certitudine din modul în care prezintă lucrurile. Într-adevăr, din lotul fost-sit în campionatul trecut, cînd a fost foarte aproape de pasul cel mare, doar doi jucători vor lipsi: Boc — plecat la Rapid și Dușan — la F. C. Argeș. În schimb, Sportul studențesc și-a întărit rîndurile cu Secășanu (fost la F. C. Galați), Sandu Mircea (de la Progresul București), Lăseanu (a activat la Dunărea Giurgiu),

Nuțu (de la Dinamo București) și Marin Constantin (de la Petrolul Ploiești — tineret). Aceștia, împreună cu portarii Ion Vasile și Stan, fundași Jurea, Dumitru Nicolae, Mădoanu, Gali, Rădulescu și Ionescu, mijlocași Jamalschi, Cuda, Damian și Balaban, atacanți Bujor, Pană, Kraus, Sava, Clonoavă și Georgescu, vor încerca, sub îndrumarea antrenorilor I. Motroc și M. Mak-sal, să reușescă în campionatul viitor ceea ce n-au putut duce la bun sfîrșit în cel scurs.

„E-n regulă!”, pare a spune dr. S. Florian. Pulsul lui Dumitru Nicolae dovedește o perfectă adaptare la efort

ceastă convocare ca folositoare, dar destul de aglomerată pe parcursul unui interval de timp mult prea redus, care ne-a supus unor solicitări de o intensitate puțin obișnuită, pentru o activitate cu caracter didactic-instructiv.

— O acțiune binevenită acest curs în pragul sezonului competițional, declară la rîndul său BAURENTIU MUNTĂNU, proaspătul antrenor al cefe-riștilor clujeni. Pentru mine în mod special, nimic nu mi s-a părut de prisos sau neinteresant. A fost un fericit prilej de împănare și de completare a cunoștințelor, în condițiile unei selecte organizări și a unei problematice plină de conținut.

De aceeași părere sînt și alți antrenori care consideră învățămintele, rezultate din desfășurarea consfătuirii antrenorilor, adaptabile și aplicabile chiar la eșalonul divizionar la care activează, în ciuda decalajului de potențial valoric și de nivel competițional.

— Cele trei zile pline ale cursului la care am participat alături de ceilalți antrenori divizionari, ne-a spus R. COS-MOC, mi-au permis o prețioasă confruntare a unor ipoteze — reprezentînd diverse tentative de promovare a progresului în fotbal — cu rezultatele unor experiențe, acumulate în timp, la scara întregului campionat. În ce mă privește, apreciez ca insuficientă durata unei asemenea acțiuni față de diversitatea și complexitatea sarcinilor care au impus-o pe agenda federației. Cred că mai indicată era programarea acestei consfătuiri în altă perioadă de activitate, mai puțin aglomerată, și pe o distanță de timp mai mare care ar fi permis și lucrul practic pe grupe de antrenori.

— Și totuși a fost cam lung acest curs, replică VALENTIN STĂNESCU, dacă ținem seama de faptul că absența noastră de la echipe se înregistrează tocmai acum cînd fiecare ceas este atît de prețios în pregătire. Sincer să fiu, preferam o asemenea convocare mai cîrînd în timpul concediului meu de odihnă decît în aceste zile de vîrf ale preocupărilor noastre.

corespunzătoare cerințelor noastre profesionale. Mai puțin plăcut m-a impresionat, în schimb, condițiile în care s-au desfășurat ședințele cu caracter practic: pe o bază sportivă improprie, unde participanții la consfătuire au fost obligați să stea tot timpul în picioare fără posibilitatea de a-și face însemnările necesare.

Întă, așadar, câteva păreri, impresii, aprecieri și pe alocuri, unele sugestii. Există, oricum, o unanimitate în ceea ce privește valoarea instructivă a acestei consfătuiri a antrenorilor divizionari. Pe undeva, însă, acest cîștig incontestabil în domeniul perfecționării profesionale a tehnicienilor din sfera fotbalului de performanță este estompat de neinspirata programare a unei asemenea activități în perimetrul și așa de redus, al perioadei pregătitoare de vară. Poate, dacă nu chiar sigur, că în viitor F.R.F. va avea în vedere și acest „amănunt”, pentru ca eficiența unor astfel de acțiuni să se înscrie în limitele unui calificativ maxim.

Mihai IONESCU

INTENȚII BUNE,

AȘTEPTĂM MATERIALIZAREA LOR

Inginerul Andrei Rădulescu — singurul arbitru din România care a condus într-un turneu final al unui campionat mondial — a revenit în fruntea Colegiului central de arbitri, după un sezon în care „cavalerii fluierului” s-au remarcat destul de mult și într-un sens și în celălalt. Exact de la această realitate a pornit și discuția noastră: „Publicul nu poate concepe că arbitrii, oameni și ei, pot greși. Păreră mea este că 98 la sută din greșeli nu sînt din rea credință. De aceea, una din misiunile colegiului este să facă să crească prestigiul conducătorilor de meciuri. Și cred că vom reuși, întrucît avem un corp de arbitri buni, cu cîteva virfuri. Dar probleme de rezolvat — în afară de aceasta — sînt destule”.

UN COLEGIU CENTRAL CU RĂDĂCINI ÎN TOATĂ ȚARA

Noua conducere a arbitrilor a fost stabilită: Andrei Rădulescu — președinte, Vladimir Grosu, Ion Berdila, Alexandru Tenescu, Ioan Dumitrescu-Budești, Ion Marmescu, alcătuiesc biroul. Ceilalți membri: Mircea Grădinaru-Iași, Victor Purcărele-București, Marcel Lăzărescu-Vilcea, Ștefan Sipoș-Cluj, Gheorghe Osiac-Timiș, Nicolae Macovei-Bihor, Aurel Eftimie-Brașov, Francisc Balmuș-Galați, Gheorghe Anderco-Satu Mare, Vasile Drug-Ilfov, Octavian Comșa-Dolj, Alexandru Ionescu-Prahova, Mircea Sado-veanu-București și Simion Mindreș-București.

Biroul va rezolva problemele curente, iar colegiul în plen va fi convocat o dată la două-trei luni, cînd se vor discuta problemele de principiu. După cum se vede din alcătuirea colegiului, pentru prima dată au fost coopțați și reprezentanți ai unor colegii județene, ceea ce va îmbunătăți legătura noului organ cu masa arbitrilor, va ușura luarea unor măsuri.

PORNIND DE LA UN „NECESAR”

Noul președinte ne întinde trei foi de hîrtie dactilografiate, intitulate „Anexa nr. 2 — propuneri privind necesarul de arbitri pentru lotul republican” și din care rezultă că duminical, pentru meciurile celor trei divizii, campionatul de tineret-rezerve și cel republican de juniori sînt necesari minimum 404 arbitri. Ținînd seama că este nevoie ca la trei duminici pline un arbitru să aibă una liberă, că mai există recuzări, indisponibilități, sancțiuni etc. cifra crește la aproape 500! Or, totalul propunerilor pentru loturile republicane venite de la județe și de la Municipiul București, nu însumează decît 446. De aici — primul aspect, de care se va lega o importantă cantitate de muncă a noului organ: necesitatea promovării unor nume noi, arbitri care, în prealabil, trebuie foarte bine verificați. În al doilea — neuniforma răspîndire a „cavalerilor fluierului” în țară. Cîteva cifre sînt edificatoare: în timp ce Bucureștiul dispune de 104 arbitri. În județul Ilfov sînt doar... 10! Dar sînt și județe (destule) fără nici un arbitru apt pentru loturile republicane: Harghita, Sălaj, Tulcea! Bistrița-Năsud are unul singur; Vilcea, Olt, Gorj, Covasna — cîte trei; Dimbovița și Vrancea — cîte patru. Și, atunci, ca o rezultantă, cum să nu fie majoritatea meciurilor conduse de bucureșteni?

ALTE... 1001 PROBLEME DE REZOLVAT...

În fața noului colegiu se află și alte idei care își caută rezolvarea:

- media de vîrstă destul de mare („Se impune mai mult curaj la delegările arbitrilor tineri. Au fost selecționați cîteva conducători de joc mai noi ce vor fi încercați încă din acest sezon în Divizia A. Firește, se pot face și greșeli, de aceea atenția acordată rezolvării acestei probleme e foarte mare, dar se speră într-o reușită totală”);
- creșterea prestigiului arbitrilor (Una din modalități fiind propunerea ca cei din București să arbitreze meciurile echipelor din Capitală);
- delegările — o acțiune cu două laturi: 1. la competițiile interne; 2. la meciurile din străinătate. (Pentru competițiile interne delegările vor fi discutate și analizate de biroul colegiului central, cele pentru străinătate vor fi în atenția directă a președintelui „pentru a nu se mai repeta situații ca aceea în care un arbitru greșea flagrant într-un meci de divizie și pleca imediat în străinătate. Conducerea unei partide peste hotare trebuie să fie o recompensă pentru arbitraje bune în țară”);
- întărirea disciplinei în rîndul cavalerilor fluierului prin instituirea unor „contracte” („Mulți arbitri făceau presiuni pe lîngă fostele colegii centrale pentru a fi cît mai des folosiți, ceea ce a dus la mult discutată rotație. Vreau să propun un fel de contract, poate că termenul nu este cel mai bun, inspirat de cel făcut de F.I.F.A. cu mine atunci cînd m-a invitat la Campionatul mondial din Mexic. Adică am primit un formular unde mi se făcea cunoscută datoria mea de a fi bine pregătit din toate punctele de vedere pentru a conduce la centru și la toșă, dar — și aici este lucrul interesant — F.I.F.A. își păstra dreptul de a mă folosi sau nu, după cum va crede de cuviință și mă întreba: acceptați sau nu? Dacă eram de acord, completam formularul și-l semnăm. Vreau ca ceva asemănător să fac și cu arbitrii noștri ca să nu mai avem discuții și bătaie de cap cu delegările”);
- specializarea centru-toșă;
- activitatea de observare a arbitrajelor;
- aspectul exterior al conducătorului de joc;
- asigurarea integrității corporale a arbitrilor, prin luarea unor măsuri speciale;
- „atențiile” deosebite de care se bucură arbitrii din partea conducătorilor unor echipe, care încearcă prin facilitățile făcute și invitațiile emise să creeze un fel de „obligatie” a arbitrilor față de respectivele echipe; în schimb, aceiași conducători devin foarte principali atunci cînd formațiile lor joacă în deplasare („Această practică trebuie să cadă, dar nu trebuie să înțelegem greșit că a procura conducătorilor jocurilor bilete la tren sau a-i aștepta în toată noaptea, la gară, înseamnă ceva în sensul „atențiilor” discutate”).

...ȘI O RUGĂMINTE

Interesantele sale opinii asupra viitorului sezon al arbitrilor, inginerul Andrei Rădulescu le-a încheiat cu o rugămințe adresată presei: „Am fi foarte mult ajutați în munca noastră dacă alături de nota acordată arbitrilor s-ar publica motivarea ei. S-ar arăta dacă el a fost atent, mobil, pe fază sau dimpotrivă, a dovedit lipsă de mobilitate, a întîrziat în luarea deciziilor etc.”.

Mircea TUDORAN

REPORTERII NOȘTRI ÎN VIZITĂ LA ALTE CINCI DIVIZIONARE A O REPORTERII NOȘTRI

FARUL VREA SĂ UITE SEZONUL TRECUT

Sigur că s-ar fi convenit să așezăm la începutul tradiționalului reportaj al fotbalului Mării Negre, și cu asta am spus Farul, ceea, devenită și ea tradițională chestiune a scufundării în apele clasamentului final. În apele cu un așteptat vînt din pupa, devenit, pînă la urmă un vînt în care ambarcațiunea cu Cosmoc la timonă a asistat cum bărci mai puțin dotate cu golgeteri și tunari, i-o iau înainte... Dar subiectul mi se pare supra-discutat. Să-l omitem...

Il vom înlocui cu episoade trăite într-o jumătate de zi în inima echipei constănțene. Unele mai sugestive, altele simple întâmplări... Îmi place că la Farul, Hașoti este cu adevărat un „secund”. Nu cred că impresia mea este de supraprafa. I-am asistat pe cei doi antrenori ai marinarilor în cursul unor operațiuni serioase, aș zice decisive pentru sezon. Una dintre ele, definitivarea întregului lot A și tineret-rezerve. Ei bine, în nici un moment, Cosmoc nu a trecut peste opinia lui Hașoti. Se vede treaba că aici, vicleanul extrem dreapta de la Steagul roșu (întrebați-l pe Macri ce pătea cu el...) nu se complăce în rolul cu pronunțată culoare administrativă în care prezentarea legitimațiilor la meciuri reprezintă obligația nr. 1. Nu. Ne place pentru el, ne place — mai ales — pentru Cosmoc. Văzîndu-i într-un tandem ce nu vadea fisuri, ne-am adus aminte că Vicente Feola a căzut în clipa cînd l-a renegat pe secundul lui, pe Paulo Amaral...

Sub cele 40 de grade, poate și mai bine, la soare, Tufan îmi apa-

re ca un om în plină răcoare. Noi, sub căști și umbrele (de soare sau nu...), cu ochii și cu gîndul la fraputul Borsec. El, surîzător și destins, fără o picătură de sudoare pe față. E copilul mării, ce mai! Îl secundează Ologu Tandem care simbolizează Farul — cu toate sulele formațiilor sale, de mai veche sau mai nouă inspirație.

„O stupidă entorsă, o entorsă de

● DE LA HAȘOTI LA PAULO AMARAL ● OLOGU ARE RÎSUL OMULUI PĂȚIT ● FORMULA LUI COSMOC

antrenament, mă sîcîie cît o fractură...” se destăinuie „omul contraatacului de la Lausanne”. N-ar vrea să piardă startul. „Se știe cum e cu campionatul. Nu prinzi formația de la început, pe urmă tot înghiți în sec pînă pui iar mîna pe un loc...”

Ologu rîde cu toată gura. Rîde ca omul pățit. Dacă n-o ști el „Calvarul rezervei” (șapte etape pe tușă...) cine s-o știe? Și, la sfîrșitul hohotului de rîs, confirmarea: „Păi, fără golurile cadourilor lui Constantinescu mai făceam ceva? Adio și, poate, Divizia B...”

„Și, totuși, cu încă zeci de antrenamente și meciuri înainte, cum vezi echipa din campionat?” I-am aruncat întrebarea lui Cosmoc. Nu speram prea mult, dar am obținut cît nici n-aș fi gîndit!

„Schema mea, în acest moment, este aceasta. Vă repet, în acest moment: Popa — Stoica, Antonescu, (Bălosu, Mareș, N. Constantinescu, Mehedințu), Ghircă — Tănase (Mustață), Tufan (I. Constantinescu) — Ologu (Mustafa). Caraman, Oprea, Kalló (Turcu).

— Văd că la centrul atacanți, n-ai dubluri.

— Aparent, Cei din spatele lor, din formația așa cum am scris-o, adică Tufan și Mustață, pot oricînd avansa... Și la propriu, vorbind...

— A propos de Mustață, ce-i cu el?

— Talent deosebit. Cred că am reușit o excelentă achiziție. Ca și cu Bălosu, venit tot de pe malul Dunării, un jolly-jocker al apărării. Cu ei, cred eu, ne-am completat convenabil lotul.

— Cum vezi campionatul?

— Din start, o furtună. O să vedem o angajare pe viață și pe moarte. Marcajul strict va deveni lege. Echipa de prim calibru vor avea, anticipez eu, zile tare grele pînă vor găsi antidoturile care să restabilească diferența de clasă. Dar întreaga operațiune va cere sacrificii și sacrificii. Perioada de start nu va mai semăna deloc cu romanțioasa porțiune de studiu... Nu avem mult de așteptat ca să ne convingem. Să vorbim la 29 august, de pildă, în seara etapei a doua...

— Jucați, aici, cu Politehnica? Ai vreo presimțire?

— Nu vorbesc numai de noi. Vorbesc de tot campionatul. Dar ce, parcă noi sîntem excepția?

Eftimie IONESCU

Experiința profesională a unui, imbinată cu entuziasmul resor al celui alt, una din „armele” noului cuplu de antrenori și Costică Rădulescu.

IORDACHE ARE ÎNCREDERE ÎN ELEVII SĂI

Avionul ne poartă lin spre Deva, oraș în care sub conducerea tehnică a unui nou antrenor, Eugen Iordache, lotul de jucători al Jiului își desfășoară de la 30 iulie pregătirea. Urmînd cursul Mureșul, avionul — gata de aterizare — se apleacă puțin, evitînd dealul cu străvechea cetate a Devei ce străjuiește orașul, la poalele căruia se distinge dreptunghiul verde al cochetului stadion Mureșul. Privim prin hublou și, deși este abia ora 8,30, zărim sub noi siluetele de o șchioapă ale unor jucători în echipament alb-negru. Bănuim că sînt jucătorii de la Jiul. Nu ne-am înșelat. Aveam să ne convingem o jumătate de oră mai tîrziu cînd am descins la stadion.

— Știți, mai tîrziu se face tare cald și apoi, ziua bună se cunoaște de dimineață — ne pune în temă antrenorul E. Iordache. „Gazonul excelent, îmbibat de rouă, place băieților nespuse de mult. Mîineea alunecă la firul ierbii, pazele au parcă mai multă precizie”.

— Ați preluat de curînd echipa. Care este prima impresie?

— De la 19 iulie de cînd am început pregătirile nu am ce reproșa nimănui. Nu mi-am închipuit că jucătorii sînt atît disciplinați și atît de perseverenți la antrenamente. Cei cu vechi state de serviciu la Jiul prin exemplul lor îi mobilizează pe cei tineri.

Încerc să dau o altă nuanță jocului echipei, așa că lecțiile de antrenament de pînă acum au avut un caracter progresiv ca volum, intensitate și durată, totul în scopul mării capacități de efort. Organizarea jocului se va baza pe repartizarea sarcinilor duble de atac și apărare, deziderat irealizabil, fără o mișcare permanentă în teren. Un fapt îmbucurător și de mare ajutor îl reprezintă preocuparea conducerii clubului nostru în colaborare cu organele locale care ne-au asigurat condiții optime de pregătire. Cîmpul de joc al stadionului din Petroșani se regăzonează în aceste zile. Iată motivul principal pentru care ne aflăm la Deva. Sîntem cazați chiar aici, la stadion, sub tribuna principală, unde se află dotările...

paturi. Aici ne vom petrece timpul antrenîndu-ne de zor pînă la 14 august, dată la care revenim la Petroșani.

— Cu ce lot de jucători porniți la drum?

— Plecarea portarului Stan, cred că nu reprezintă o pierdere, căci Suciu, prin experiența acumulată și prin ambiția cu care se pregătește, va da siguranță apărării și ne va scuti probabil de emoții.

Cei cu vechi state de serviciu de la Jiul — printre ei numărîndu-se și Stocker — prin exemplul lor îi mobilizează pe cei tineri

Pentru postul de portar îl mai avem și pe tînrul Marincan. Fundașii au rămas aceiași, adică M. Popescu, Georgevici, Dodu, Stocker, Tonca, inclusiv Georgescu, care a renunțat la plecarea, și Talpai — complet restabilit după hepatita suferită. Dintre Cotormani, Urmeș, Sandu și Gligore (de la Steaua) urmează să-i aleg, bineînțeles în funcție de randamentul pe care îl vor da în meciurile de verificare, pe cei doi mijlocași. Remus Popa, nemulțumit de faptul că nu a fost folosit în meciul amical cu Minerul Lupeni, de săptămîna trecută, s-a supărat și nu a mai venit la antrenamente. Cu o asemenea mentalitate voi fi obligat să renunț la serviciile lui. În atac vom căuta să-i găsim un înlocuitor lui I. Constantin. Pînă acum pentru acest post candidează Muțescu (de la Steaua) și Ciurea (de la Autobuzul) ambii tineri și ambițioși. În rest, mai dispunem de aportul veșnic tînrului Peronescu, Georgescu II (de la Steaua), Libardi, Naidin și Stoian (de la Vulturii Textila Lugoj). Cu acești 20 de jucători pornim la drumul anevoios al celor 30 de etape. Cred că la Jiul se simțea de mai multă vreme nevoia unei improspătări a lotului. Mă bucură faptul că am reușit să legitimăm cîțiva jucători tineri care muncesc cu multă strălucire, sînt dornici de afirmare și trag cu dinții pentru un loc în echipă. N-aș vrea să fiu înțeles greșit. Cu aceasta nu înseamnă că ei vor fi automati titularizați. Dimpotrivă, dacă nu vor răspunde încrederii acordate, se vor elimina singuri, fiind trecuți la echipa de tineret de care se ocupă în prezent secundul meu, Vlorel Filmaciu.

Jiul a evitat cu greu, în finalul campionatului, retrogradarea. Emoțiile din acea perioadă le-au uitat și lată-l pe jucătorii din Petroșani hotărîți să nu mai ofere suporteriilor lor, în noua ediție a campionatului care se apropie, asemenea surprize neplăcute. Așa ne-au declarat Libardi, Peronescu, Stocker, Georgescu. De același lucru ne-a asigurat Suciu și ceilalți noi veniți, primiți că căldură de băieții de la Jiul.

— Mă cam „fură” jocul, deh! obi-cei de atacant, dar eu timpul voi acționa mai... potoli — ne spune el. Voi juca, totuși, rolul fundașului ofensiv, mai ales că, pentru aceasta, am o serie de atu-uri de partea mea.

Decamdată, una din preocupările celor doi antrenori, P. și C. Rădulescu, o constituie alegerea cuplului de antrenori...

AMBIȚII BĂCĂUANE

Ultimele zile de pregătire la mun-te ale echipelor noastre divizionare. De la Predeal, cale de cîțiva kilometri, urcînd pe un drum croit printre padine, se ajunge la frumoasa cabană „Treii brazi”, cea care, cîndva, a inspirat și pe unul din compozitorii noștri de muzică ușoară. Astăzi, din acea cabană n-a mai rămas decît... numele, locul ei fiind luat de un hotel ultraeleganț, capabil oricînd să susțină comparație cu „Perla” sau „Internaționalul” Mamelei.

Acolo și-au instalat „cartierul general” jucătorii de la Sport Club Băcău și acolo i-am găsit, într-o dimineață cu o „ploaie ciinească”, de-îi pătrundea pînă-n măduva oaselor, cum remarcă, cu haz, dr. Udrescu, medicul echipei.

Așteptăm să se mai domolească puțin pentru a urmări antrenamentul prevăzut pentru toți cei 19 prezenți acolo, și anume: Fugaciu, Cizic, Catargiu, S. Avram, Sînaucanu, Velicu, Constantin, Comănescu, Volmer, Duțan, Hrițcu, Ghica, Mioc, Pană, Dembrowschi, Rădulescu, Băluță, Florea și Pruteanu. Din cei sosiți la pregătire, lipscau Vătafu, rechemat — acasă în urma unui deces survenit în familie și Ghiță, care fără avizul medicului a părăsit cantonamentul după numai 2-3 zile, pretextînd o lombo-sciatică. Curioasă atitudine a internaționalului Băcăuan, mai ales că un tratament medical în localitate îi putea fi asigurat imediat. Dar, cum spuneau cei mai vechi din echipă, Ghiță, n-ar fi la prima lui manifestare de acest gen.

Conducătorii tehnici ne-au mai spus că una din noutățile echipei o constituie... Sorin Avram, care, probabil, în sezonul viitor va fi folosit ca... fundaș dreapta. El a fost încercat în cîteva întîlniri amicale și a dat deplină satisfacție.

— Mă cam „fură” jocul, deh! obi-cei de atacant, dar eu timpul voi acționa mai... potoli — ne spune el. Voi juca, totuși, rolul fundașului ofensiv, mai ales că, pentru aceasta, am o serie de atu-uri de partea mea.

Sedinta de pregătire fizică mincîta cînd i-am vizitat pe a avut o durată și o intensitate scăzută ținînd cont că din ore urmau să susțină urdouă porți (al treilea de pi Cu toate acestea, dr. Udrescu stătat la cîțiva dintre jucători exemplul. Băluță, Catargiu sau Mioc, că ritmul cardiac o serie de indici necorespunzător, la Velicu, situația tă din ce în ce mai bine.

— Efectul concurenței, c dicul echipei, lucru cu c în totalitate, de acord ce trenori, ca și... cel vizat.

„Ostilitățile” erau conduse petență și în deplin acord mul de antrenori, în ale c cații erau evidente experienționale a unui, imbinată ziasmul tineresc al celui alt ne-am dat seama perfect c nitatea și identitatea de i ceea ce fac ei pentru echipe.

— Urmăriți-l, cu atenție, giubei cum lucrează și veți euta surpriza a unei noi care și-a făcut loc în m lui — ne-au atras atenția, ceput, cei doi antrenori.

Si, într-adevăr, cu satis constatat cele spuse de cătr giubei fiind o revelație punct de vedere.

— Căsătoria și noua lu ca student, au făcut din M alt om — remarcă, cu i Dembrowschi. Acum este i plu pentru noi toți. Și sînt anul acesta va fi anul „ pentru cuplul pe care-l fo preună cu el. Finalul cam trecut este o dovadă în acest

I-am părăsit pe băcăuani cu gîndurile lor, poate la după-amiaza acelei zile, poa neul pe care-l vor efectua în Si pe cei doi antrenori c încă nedelegate: Catargiu năucanu, sau Velicu cu Co Sau poate... Dar cine știe c pune la cale cei doi Rădule profilarea și randamentul Avram sînt o dovadă a în tii lor. Cu efecte, sîntem si tre cele mai pozitive asup tici viitoare a echipei.

PREMIERĂ!...

LA ALTE CINCI DIVIZIONARE A

PETROLUL PLANTEAZĂ UN NOU ATAC!

În centrul Ploieștiului, așezat lângă stadionul „Gloria”, s-a anunțat primul meci al sezonului. Mai corect, primul meci al sezonului, căci „în deservirea” meciului Petrolul—Gloria Buzău, echipa de tineret-rezervă avea să înfrunte pe Metalul Buzău. Dinspre stadion răzbătea zgomotul tribunei, dar trecându-i pe lângă ea, surpriza avea să fie mai plăcută: câteva mii de spectatori se încumetaseră să înfrunte pe Petrolul pentru a vedea cu ochii lor un meci de tineret-rezervă care a avut peste echipă (schimbarea antrenorilor și eliteva achiziții de jucători) a putut modifica sau nu forma unei formații care terminase sezonul ingenușchiat în campionatul trecut. Prima constatare de un augur: anticamera echipei „Petrolul” de tineret-rezervă, într-o formă complet inedită, cu juniorii lui Gigi Dumitrescu, promovați în locul celor vîrstnici sau fără perspectivă, a jucat dinamic și agresiv, precis și eficient, învingînd pe Metalul Buzău (2—0) o formație care provoacă cu regularitate „complexe” unor echipe-uri cu veleități precitate.

„Pustimea” ieșea din arenă cu o încredere sus cînd în teren a apărut echipa „Gloria”. Fără Mocanu, accidentat ușor la un antrenament, s-a înlocuit cu Crîngaru, accidentat mai grav, iar Dincă, pe banca de rezervă, a jucat în linia ofensivă. Nume noi, jucători tineri care trăiesc sentimente de încredere în locul celor vîrstnici acum reprezintă un câștig valoric inferior posibilităților echipei. Ochii tuturor s-au așezat pe ei și de aceea primul gol al meciului, golul spectaculos al lui Crîngaru, a fost salutat cu aplauze prelungi, ca un eveniment prestidivinator de bine în sinul unei echipe fără eficacitate deosebită în trecut campionat.

Ploieștenii descinseseră cu două zile mai devreme din autobuzul care i-a adus de la Timiș, locul unei pregătiri centralizate de 12 zile. Schimbarea bruscă de temperatură și de condiții climatice, care debutase cu oboseală, devine domol și fără pericol. Oaspeții cu doi mijlocași și un atacant, Etem și Badea, preluându-și frîna jocului, marchează două goluri și aruncă o sămîșcă de neliștite în tribuna care cerea minuni de la o echipă ostenită.

„În civil”, Mocanu privește meciul din spatele porții buzoiene. — Nu poate fi prea concludent meciul de azi, în condițiile în care zăpușeala a tăiat aripile băieților și într-un moment cînd avem mai multe acumulări fizice decît tehnice, vorbește el. Este al doilea joc de verificare, după un 6—0 cu Știința Brașov. La Timiș am mîncat kilometri după kilometri, toate pantele și serpentinele în stare să sperie pînă și cîștii, noi le-am urcat și le-am coborît în fugă cu o insistență și o bună voință pe care nu le-am mai pomenit la această echipă. Cu alții mai mult, cu ei șablonul a fost spart anul acesta, cînd pentru prima dată am fost obligați să lucrăm la modul cel mai serios cu haltere grele.

În pauza meciului, antrenorul Oană face observații. Pare preocupat și nemulțumit. Invită fundașii centrali la un dublaj atent, cere tuturor un presing mai susținut. Îi introduce în teren pe Dincă, pe Ciupitu și portarul Mărculescu. Soarele își potolise focul, jucătorii ploieșteni au deservit pe gazdă rezervă pe care nu le bănuiau și Moldovan a egalat situația.

Desigur, nu a fost un meci foarte important, dar a fost util și edificator pentru stadiul de pregătire al echipei. Antrenorul Oană nu zăbojește cu toată fața, dar pare mai mulțumit acum, la sfîrșitul partidei, decît la jumătatea sa. Ne spune că l-a satisfăcut rezistența fizică a echipei, că oarecare rigiditate tehnică era previzibilă, că în momentul actual nu aștepta nici mai mult, nici mai puțin de la băieții săi. Ne mai spune că griji reale sînt de cristalizarea unei formule valabile, de limpezirea unei idei de joc perfect adaptabilă posibilităților jucătorilor.

La Ploiești, pentru spectatori, meciul cu Gloria Buzău a însemnat totuși un test amînat. Toată lumea a înțeles că reîntrirea lui Mocanu va aduce liniște în careul lui Mihai Ionescu. Dar lumea venise de fapt pentru Harap, Groza, Moldovan și Florea. Venise să pună atacul sub observație, poate și cu speranța că va savura acțiuni multe și goluri frumoase. Și a văzut patru piese de valoare, neasamblate încă... Circumstanțe atenuante există, deocamdată.

L. C.

La Steagul roșu — toate bune și frumoase în privința antrenamentelor, a speranțelor pentru o comportare cel puțin la fel de frumoasă și în campionatul care se apropie, ca și în cel trecut

CERTITUDINI ȘI ÎNCERTITUDINI LA STEAGUL ROȘU

Apărent, la STEAGUL ROȘU lucrurile stau la fel ca anul trecut: aceeași pregătire începută la Brașov, continuată la Polana, finisată din nou în orașul de sub Timpa; lotul, de la Adamache la Györfi — cam același; principiile de antrenament — puțin modificate (în funcție de lot). Și, totuși, la Steagul roșu, s-au schimbat destule. A pierdut un tandem prețios, care dăduse culoare echipei: Valentin Stănescu — Dumitriu II, deși situația ultimului nu este clarificată. În locul vocii de stentor a lui Valentin, se aude acum vorba domolă dar hotărîtă a ajutorului său (și al regretatului Silviu Ploieșteanu), omul peste care au trecut 22 de ani la Steagul roșu: Nicolae Proca. Îl secondează Meszaros. În locul lui Dumitriu, se speră în Furnică, un tânăr talentat venit de la Metrom, după ce a dat o fugă la Gloria Birlad.

— Nu știu ce se întîmplă cu Dumitriu. Știam că a fost solicitat peste hotare și în acest caz ar fi avut din partea noastră toată înțelegerea. Dar am citit că vrea să meargă la Dinamo și am fost primul surprins. Dinamo nu mi l-a solicitat, nu a intrat în legătură cu noi. Dacă îl va cere, putem sta de vorbă, putem găsi posibilitatea unui schimb. Pentru că mie nu-mi trebuie în echipă un Dumitriu nemulțumit! De a-dăugat că n-a fost la nici o oră de pregătire — se confesează Proca.

— Cu cine îl veți înlocui? — Cu oameni cu joc asemănător lui: Ghergheli și Pescaru. Și chiar Furnică. Dar, desigur, și jocul echipei va trebui restructurat într-o măsură dacă Dumitriu nu va mai veni, în sensul că se impune să jucăm cu virf efectiv. Și mă gîndesc, în acest caz, tot la Ghergheli și Furnică, dar și la Florescu. Depinde de ei cine va reuși. Fiecare are ceva în plus și în minus față de ceilalți.

Numele noi ale Steagului roșu nu sînt printre cele de rezonanță: un portar nou, Casoni, de la Cimpia Turzii și amintitul Furnică. În rest: Adamache și Albu — portari, clasică linie de fundași Ivănescu — Jenei — Olteanu — Rusu, cu Gilmeanu și Lupușan de la tineret, tot Pescaru, Balint, Cadar și Șerbănoiu la mijloc, Drăgoi, Ghergheli, Necula, Florescu și Györfi — atacanți.

— Și ce sperați cu acest lot, peste care a mai trecut un an? — Obiectivul nostru este un loc în prima jumătate a clasamentului. Este adevărat că lotul este destul de redus numeric, că valoarea generală este medie, că a mai trecut un an peste jucători, dar prin muncă — avînd și condiții de lucru la fel ca anul trecut — vom reuși ceea ce ne-am propus. În fond, nu o dată echipele cu șansa a doua au avut succese de prima mărime, pentru că au fost echipe în adevăratul înțeles al cuvîntului. Sper să ajung din nou la acea atmosferă inegalabilă care caracterizase Steagul roșu.

Prin '59—'61, cînd am reușit niște performanțe excepționale față de lotul nostru. Și atunci erau în

● „DINAMO NU MI L-A SOLICITAT PE DUMITRIU” ●
● DOAR DOUĂ NUME NOI ●
● DRĂGOI NU SE ÎNSCRIE ÎN EFORTUL COMUN ●
● TRANSPORTUL, O PROBLEMĂ LA... STEAGUL ROȘU!

campionat formații mai bune decît Steagul roșu; totuși am ocupat locul II. Formam toți o familie.

— Cum vă simțiți ca antrenor pînă?

— Desigur, am avut trac. Deși sînt de alți ani la Steagul roșu am simțit pe umerii mei ceva în plus. Noua atribuție nu a fost însă șocantă, deoarece Valentin Stănescu ne-a pregătit că va pleca. În felul acesta m-am obișnuit și eu și jucătorii, și publicul. Cred că voi reuși, avînd în vedere încrederea reciprocă ce există între jucători și antrenor.

— Cum au răspuns băieții în antrenamente?

— Bine. În special Balint, Ivănescu, Adamache, Jenei și Györfi, care au răspuns la solicitări maxime. Cîțiva au început pregătirea mai tîrziu, dar îi voi aduce la același grad cu colegii lor. Este vorba de Olteanu, reținut de „Cupa balcanică” de la Atena, de Ghergheli care a suferit o operație și de Pescaru. A dat examen de admitere la I.E.F.S. în schimb, Drăgoi, foarte talentat, nu se înscrie alături de ceilalți la efort.

Deci, toate bune și frumoase în privința antrenamentelor, a speranțelor pentru o comportare cel puțin la fel de frumoasă și în campionatul care se apropie, ca și în cel trecut. Numai că sînt în continuare nerezolvate o serie de amănunte, deloc neglijabile, ce țin de latura organizatorică, amănunte care de obicei își pun pecetea pe rezultatele muncii. Și este păcat că tocmai echipa de fotbal, către care se îndreaptă în mod special atenția publicului, să fie văduvită de interesul celor în drept. De pildă, există foarte puține mingi pentru cerințele unei formații de prima divizie, echipamentul de vară nu este nici el completat la ora actuală, iar transportul, la o echipă ce reprezintă uzina brașoveană de autocamioane, „este o problemă pentru clubul Steagul roșu”, ne spunea Nicolae Proca în încheiere.

Mircea TUDORAN

DIVIZIONARELE A LA LUCRU

12 JOCURI INTERNAȚIONALE ÎN 8 ZILE

JOI, PRIMA NOCTURNĂ: RAPID-ALTAI IZMIR

Pînă la începerea campionatului Diviziei A au mai rămas 18 zile. Este, deci, normal ca pregătirile să se intensifice în această perioadă. Apar tot mai des meciurile amicale, ca mijloc de verificare și desăvîșire a acestor pregătiri — de care ne ocupăm, în continuare, în aceste pagini. În afara celor cu echipe indigene, divizionarele A au contractat și jocuri cu parteneri de peste hotare. În perioada imediat următoare ne vor vizita, de pildă, cîteva formații bune, de primă ligă, cum sînt Hapoel (Israel), Racing Club Beirut (Liban) și Altai Izmir (Turcia), care vor susține mai multe meciuri. Pe de altă parte, echipe de-ale noastre vor juca în străinătate. Iată programul acestor jocuri din săptămîna 4—11 august:

- 5.VIII: Rapid București — Altai Izmir (în nocturnă)
- 6.VIII: Farul Constanța — Racing Club Beirut
- 7.VIII: Zaria Vorosilovgrad — Sport Club Bacău
- 8.VIII: St. roșu Brașov — Altai Izmir (Cupa Balcanică)
- 9.VIII: F.C. Galați — Hapoel (Israel)
- 10.VIII: Gloria Buzău — Racing Club Beirut
- 11.VIII: Dunav Ruse — Steaua București
- 12.VIII: Sel. olimp. U.R.S.S. — Sport Club Bacău (la Donetsk)
- 13.VIII: Rapid București — Hapoel (Israel) — în nocturnă
- 14.VIII: Politehnica Iași — Racing Club Beirut
- 15.VIII: Farul Constanța — Cerno More Varna
- 16.VIII: Etir Trnovo — Steaua București

Rapid își va disputa partidele în nocturnă pe Stadionul Republicii, pentru a-și obișnui jucătorii, deoarece partida de la Napoli („Cupa U.E.F.A.”) va avea loc la lumina reflectoarelor.

Cîteva achiziții de jucători — printre care și a portarului Mărculescu — v-a putea modifica sau nu fața unei formații care terminase oarecum ingenușchiat în campionatul trecut?

O REPREZENTATIVĂ NOUĂ S-A PREGĂTIT PENTRU EXAMENUL COMPETIȚIONAL

În triumful Snagov-Covasna-Victoria, simbol al unei laudabile inițiative a F.R.F. de organizare, începând cu acest an, a unei pregătiri diferențiate a schimbului de mișcare pe trei nivele de dezvoltare și instruire, tabăra juniorilor din frumoasa așezare industrială de la poalele Făgărașului s-a înscris normal, într-o exprimare pitagorică, pe o ipotenuză a cărei valoare evidențiază, dacă nu chiar însumează, și rezultatele muncii obținute în cadrul celorlalte două. Și este, spunem noi, firesc să fie așa atâta vreme cât eșalonul condus de antrenorii prof. Const. Ardeleanu, V. Zavadă, N. Gorgorin și medicul Cr. Ștefănescu reprezintă în fond treapta superioară a procesului de formare a viitorilor fotbaliști, capătul unui drum lung, dincolo de care tinerul jucător este obligat să-și precizeze, într-un fel sau altul, poziția și velleitățile față de cerințele și pretențiile performanței.

Profesorul Constantin Ardeleanu, șeful taberei, ca de altfel și ceilalți membri ai colectivului tehnic și de conducere, s-au dovedit gazde binevoitoare, parteneri de discuție agreabili și obiectivi, oferindu-ne și cu acest prilej, dovada competenței lor profesionale și a seriozității cu care privesc rezolvarea problemelor actuale din munca cu juniorii cuprinși în sfera performanței. Pretextul dialogului nostru: partida de verificare, din ultima duminică a taberei, în compania divizionarei C. Chimia orașul Victoria.

S-au jucat trei reprize a câte 40 de minute, timp în care au fost rulați un număr de aproape 30 de jucători. În prima parte a meciului a fost folosită reprezentativă probabilă, într-o alcătuire radical schimbată față de cele mai recente confruntări internaționale ale sale: Ciurea — Anghelini, Naghi, Badea, Enache — Ion Ion, Dumitriu (ultimii doi „mohicani” ai echipei) — Crișan, Luchescu, Bota, și Sabatos. Rezultat 0-1! În următoarele 40 de minute au evoluat „ecunzii” — prelucrați înainte de a intra pe teren de joc în tinutul lui N. Gorgorin, prezent aici la cea de-a 23-a tabără de juniori din activitatea sa de antrenor. Mai activi și mai hotărâți băieții lui „nea Gore” au egalat scorul general al întâlnirii prin Blejușcă 1-1. În sfârșit, în ultima repriză s-a apelat și la rezervele rezervelor, în rândul cărora s-a intercalat, pentru completarea efectivului, și prof. Ardeleanu. Rezultat final 3-2 pentru echipa taberei de juniori, victorie obținută cu o formație pestriță, dar rezistentă la efort, în condițiile căldurii excesive din preajma orei prânzului.

Am vizionat, așadar, un joc aparent lipsit de importanță. Un joc oarecare a cărui relatare în rezumat, n-a coincis nici pe departe cu intensitatea unei cronici. În schimb, a permis efectuarea unor observații, parte dintre acestea destul de semnificative. Iată câteva dintre ele: valoarea de ansamblu și individuală a actualului lot este sub nivelul ultimelor reprezentative naționale. Singură, linia mediană, Ion Ion — Dumitriu, rămasă din vechea garnitură, reprezintă un cuplu sudat și o soluție stabilă; jucătorii în general sînt lipsiți de un gabarit corespunzător jocului modern. Înaintașii în special nu au la un loc, toți patru decât ceva mai mult de 200 kg!; se resimte lipsa unor individualități în atac care să dea acțiunilor ofensive conținut și finalitate. De remarcat aici, că Aeleaei, junior încă, nu a fost lăsat să participe la pregătirea din tabăra de la orașul Victoria, lipsă acestuia resimțindu-se în mod evident în procesul de încheiere a atacului și, în general, în

cristalizarea ideii de joc a formației.

Ne oprim aici cu observațiile noastre. Ne completează însă mai departe prof. C. Ardeleanu care ne oferă, cu acest prilej și unele amănunte de pregătire din perioada celor trei săptămâni de instruire centralizată:

— Lucrăm în prezent cu un lot de juniori aproape nou. Și asta nu-i chiar atât de ușor. În plus, jucătorii, candidați actualmente la un loc în reprezentativă națională, sînt nu numai inferiori valoric celor din generația precedentă, dar vin la lot și cu o pregătire insuficientă și cu o stare de oboseală fizică care frînează procesul unor acumulări normale. Pe de altă parte, timpul destul de redus rămas la dispoziție, raportat la sarcinile mari ale etapei alcătuirii formației de bază, însușirea unei idei de joc, obținerea unor

rezultate bune) nu ne permite să lucrăm cu calmul și siguranța necesară succeselor depline. Și mai este încă ceva care ne împiedică să ne realizăm integral. Acest ceva se referă la faptul că în tot ceea ce întreprindem, în tot ceea ce ne străduim zi de zi, nu știm încă precis ce urmărim. Nu știm, cu alte cuvinte, care-i obiectivul major al activității noastre: creșterea și promovarea unor individualități, sau obținerea unei performanțe la nivelul reprezentativ de ansamblu? Pentru că a încerca să le realizăm pe amîndouă în același timp este foarte greu, dacă nu chiar imposibil.

O scurtă pauză, cit pentru schimbul unei ștafete și în primul planul discuției noastre îl avem de astă dată pe medicul taberei, Cristache Ștefănescu.

— Caracteristic aș spune, actualului lot de jucători de a căror instruire ne preocupăm în prezent sînt insuficiențele manifestate în pregătirea psihică a acestora. Capitul la care copiii în general sînt deficitari. Așa se explică și faptul că mulți lipsiți de voința necesară, nu știu ce vor la vîrsta lor, nu sînt pe deplin conștienți că sînt aleși dintre aleși și că acest lucru le impune obligația unui autocontrol și a unei mobilizări care să-i facă capabili a corespunde

speranțelor investite în ei. De aici și necesitatea unor testări psihologice, cu caracter orientativ, care coroborate cu activitatea specific medicală, aceea a determinării capacității de efort a fiecărui individ, ne poate servi la stabilirea potențialului biologic al jucătorului, criteriu după care cred că ar trebui reconsiderată, în viitor, acțiunea de selecție.

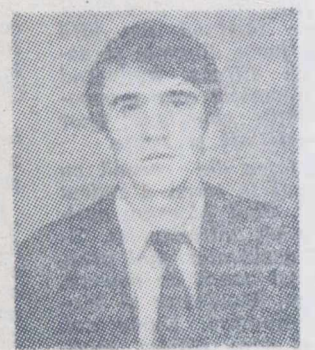
— Da, intervine prof. C. Ardeleanu. Este evidentă necesitatea îmbunătățirii în viitor a selecției, pentru că de aici încep toate necazurile. Observatorii noștri zonali se dovedesc, în unele cazuri, mult prea subiectivi în aprecieri și rezultatele activității lor se traduc, aici la noi, în probleme care ne îngreunează munca de instruire și educație la nivel de lot reprezentativ. Și pentru că am ajuns din nou la acest capitol, al pregătirii, nu cred că ar fi lipsit de interes să trecem, succint, în revistă principalele etape și preocupări ale taberei din acest an. În prima săptămînă s-a urmărit omogenizarea psihică și fizică a jucătorilor; au urmat apoi zece zile de antrenamente globale, cu accent pe condiția fizică, iar în ultima parte un program de jocuri, în regim competițional U.E.F.A. Iată și câteva din rezultatele obținute: 6-0 cu Textila Cîsnădie, 2-1 și

1-1 cu Independența Sibiu și 1-3 cu Tractorul Brașov. Dar ceea ce ne-a interesat în aceste meciuri a fost nu rezultatul, ci însușirea unei idei de joc în cadrul căreia ne-am propus îmbunătățirea dinamicii generale, rezolvarea sarcinilor duble, stimularea personalității jucătorilor. Pe de altă parte, atenția noastră s-a îndreptat și în direcția completării cunoștințelor teoretice și a organizării programului cultural-educativ, adaptat și acesta la nevoile instruirii, prin folosirea metodei antrenamentului compensator, cu mijloace nespecifice.

— Toate acestea, desigur, în ideea verificării și a completării acestei pregătiri în perspectiva apropiată?

— Bineînțeles. În luna august ne așteaptă două dificile examene competiționale: 6-16, turneul prieteniei de la Leipzig și 18-24, turneul internațional de la Brașov. Vor fi cu certitudine două veritabile probe de încercare a potențialului nostru actual, în urma cărora ne vom edifica asupra celor ce am realizat și mai ales, asupra celor ce mai avem de făcut pentru ca anul viitor, în Spania, să prezentăm o formație capabilă să reprezinte cu cinste fotbalul nostru.

Mihai IONESCU

Iată cinci din juniorii remarcabili în tabără și deveniți titulari ai lotului reprezentativ de juniori alcătuit pentru sezonul 1971/72 — de la stînga la dreapta: T. Anghelini (St. roșu Brașov), I. Bedea (Crișul Ora-

dea), Ion Ion (Steaua București), C. Dumitriu (Progresul București) și P. Luchescu (Vulturii Textila Lugoj).

Marile competiții cu caracter mondial sau continental au arătat că majoritatea echipelor, indiferent de școala sau concepția lor de joc, au demonstrat un nivel foarte ridicat din punct de vedere al pregătirii fizice, fiind capabile să depună eforturi deosebite pe toată durata jocului, putînd doborî acest lucru să reia, din apărare în atac, sau invers, un important număr de jucători asigurînd astfel o mare elasticitate în funcție de fază.

Sinteza cercetărilor întreprinse în ultimul timp asupra fotbalului indică faptul că o tehnică avansată sau o tactică modernă nu poate fi valorificată dacă nu este dublată și de o ridicată capacitate funcțională a jucătorilor. Cerințele jocului actual sînt în mod deosebit mai mari decît în trecut. Dinamismul, ritmul susținut, participarea permanentă a tuturor jucătorilor la desfășurarea acțiunilor impun creșterea solicitărilor, lucru care se repercutează asupra principalelor funcții fiziologice, intensificîndu-le considerabil. De aceea o rezistență corespunzătoare, izvorîndă dintr-o capacitate funcțională ridicată permite să se acționeze tot timpul jocului, oricare ar fi ritmul lui de desfășurare, condiționînd în același timp și valorificarea celorlalte calități motrice.

Confruntările internaționale ale echipelor noastre de club sau naționale ne-au arătat că fotbaliștii noștri sînt încă deficitari, din punct de vedere al capacității funcționale, fiindcă aproximativ 66 de minute jucătorul acționează fără mișcare, efectuînd între 4 și 7 km. într-un joc cu 160 de sprinturi. De altfel, și din unele înregistrări făcute de conf. Ion Sîcovan a reieșit că jucătorii noștri nu depășesc nici jumătatea din valorile realizate pe plan internațional. Iată câteva exemplificări:

● ca volum global al efortului, avînd ca element de referență alergarea, Veenstra (Eindhoven) a realizat 5 440

m, față de 2 500 m al lui Radu Nunweiler; ● ca acțiuni efectuate în intensități de 3/4 și 1/4, care se ridică, după specializări străine, la circa 140-160 de mișcări, cercetarea a permis urmărirea constatăre: Veenstra — 1 205 m, Domide — 750 m, Nunweiler — 480 m, Pescaru — 290 m, ca distanță; iar ca număr, Nunweiler — 92 și Pescaru — 50.

Pentru micșorarea decalajului funcțional dintre jucătorii noștri și cerințele pe plan mondial, antrenamentul ca proces pedagogic a urmărit, în ultimul timp, îmbunătățirea capacității funcționale ca bază de ple-

ce se stabilesc în funcție de indicii capacității de efort la un moment dat (după norme de control). Acești indici exprimă evoluția proceselor de adaptare și se modifică odată cu producerea saltului calitativ, ca efect al adaptării organismului la acțiunea excitanților optimi. În ceea ce privește modificarea efortului care apare de regulă de la o etapă la alta, considerăm că procesul dezvoltării capacității funcționale trebuie prelungit tot timpul anului, aducîndu-se modificările corespunzătoare privind volumul și intensitatea, sau înlocuind mijloacele

care au un profund caracter funcțional în care se urmărește adaptarea progresivă la efort, folosind alergările de distanță în cadrul metodei maraton și Fartlek, precum și lucrul la sală, cu număr mare de repetări sau formă de intervaluri sau circuite. De precizat că folosirea acestor mijloace nespecifice sau specifice trebuie să se adreseze numai rezistenței, cum se întîmplă de obicei, ci să determine o stare de adaptare generală a tuturor aparatelor și sistemelor organismelor, care în final să ducă la saltul calitativ al capacității funcționale.

Rezultatele diverselor norme de control, ale testului Cooper și al probei de laborator Astrand, pentru o mai bună orientare a activității recomandăm trecerea testului Cooper în programul de pregătire ca mijloc minim al de apreciere al capacității funcționale și nu ca scop în sine, pentru subordonarea sarcinilor și mijloacelor perioadei. De asemenea este bine ca acest test să fie planificat la mijlocul și la sfîrșitul perioadei pregătitoare pentru ca rezultatele lui să sîrînească adevărată metodă a controlului ciclurilor săptămînale și a conspăderii de lecții.

Avînd totuși în vedere faptul că această perioadă nu prezintă simptome de natură sportivă, fiind foarte aridă, ea în general antrenorii fug de sală, neavînd mijloace de realizare a atracțiilor antrenamentului și pentru a nu se crea o stare psihică nefavorabilă acumulărilor se recomandă:

— folosirea unor forme, mijloace și metode cit mai variate ca: lucru cu mingea pentru dezvoltarea rezistenței în regim de activitate specifică. Aceasta pentru că orice mișcare, exercițiu fizic, bine planificat și îndrumat în lecția de antrenament contribuie la dezvoltarea capacității funcționale;

— lucrul în sală pentru dezvoltarea rezistenței în regim de viteză și forță (fără depășirea fazei aerobe);

— alergări în teren variat. Toate acestea însă, însoțite în timp și spațiu, folosind cronometrul pentru a stimula caracterul de întrecere, starea emoțională fenomenului de autodepășire.

Pentru atingerea acestui scop este indicată alcătuirea unor echipe cu denumiri stimulatoare care să se întrecă într-un ciclu săptămînal cu trei antrenamente pe teren variat, alternate cu antrenamente pe gazon dimineața, și trei antrenamente în sală, după amia-

prof. P. COMANITA

DEZVOLTAREA CAPACITĂȚII FUNCȚIONALE ÎN PERIOADA PREGĂTITOARE

care în dezvoltarea calităților motrice și a măiestriei tehnico-tactice. Ținînd cont de corelația dintre conținutul jocului și metoda sa de pregătire este necesar însă ca efortul din antrenamente să producă și să lase aceleași urmări ca și jocul. Și pentru a veni în sprijinul ideii de mai sus este bine să se cunoască în general care sînt și consecințele efortului: creșterea continuă a posibilităților funcționale, a capacității de muncă; creșterea măiestriei tehnico-tactice, păstrarea și automatizarea noilor cuceriri, refacerea rapidă a capacității de muncă pentru efortul ce urmează.

Avînd în vedere toate aceste consecințe se impune ca efortul în antrenament să crească progresiv pentru a dezvolta și capacitatea funcțională prin stimularea reacțiilor de adaptare, știut fiind faptul că adaptarea optimă este consecința activității unor excitanți

specifice cu cele nespecifice, în raport cu scopul și obiectivele etapei respective.

În perioada pregătitoare, de exemplu, ale căror sarcini subscriv în final la dezvoltarea capacității funcționale, este necesară îmbinarea judicioasă a volumului cu intensitatea și determinarea, în funcție de acest lucru, a mijloacelor corespunzătoare structurii mișcării, caracterului acesteia, volumului, intensității și complexității efortului. Din punct de vedere metodologic trebuie spus că pentru dezvoltarea capacității funcționale, în prima parte a perioadei pregătitoare, vom folosi în principal mijloace nespecifice în care volumul reprezintă elementul de progresie, în strînsă legătură cu indicii de intensitate. Propoziția dintre mijloacele nespecifice și specifice o stabilește antrenorul ținînd cont de particularitățile echipei și de scopul propus. Acum antrenamen-

În urma acumulărilor cantitative și după producerea saltului calitativ al indicilor capacității funcționale, adică în cea de-a doua parte a perioadei pregătitoare, conținutul lecțiilor trebuie să-și îndrepte atenția spre mijloace cit mai diferite cu încadrarea mai mare, prin complexitatea și variabilitatea lor, nerespectînd numai metoda realizării capacității funcționale. Aceasta pentru că se creează un front mai larg de atacare a obiectivelor de rezistență în regim de viteză, rezistență de lucru specific, de rezolvări pe faze de joc, în care conținutul dominant este fizico-tactic (marcă — de-marcă) însumînd o afe-riță mai largă de realizări, bogat și mai eficient pregătirii.

Un rol deosebit de important în aprecierea saltului calitativ al indicilor capacității funcționale și are înregistrarea și ana-

„FOTBALUL E UN JOC GREU”

Discutam de vreo 20 de minute și filele din carnetul de notițe rămân tot albe.

De fapt, discutăm e un fel de a zice pentru că eu pun întrebări iar el răspunde monosilabic. Pare că e pus la grea căznă, stă tot cu ochii în pământ, pe buza scaunului, gata să fugă. În cele din urmă mărturisește că n-a mai stat de vorbă cu gazetarii. n-a mai dat interviuri. Și dacă ar fi să vorbească despre alte lucruri, treacă-meargă. Dar chiar despre el? N-a făcut nimic deosebit ca să atragă atenția asupra sa. Și, cum, îi va apărea chiar și poza în revistă? Vail! De ce tocmai lui, că mai sunt și alți băieți în echipă care ar merita mai mult decât el? De-abia de un an joacă la C.F.R....

Acesta este LAZAR FANEA, fundașul feroviarilor din Cluj: prototipul ardeleanului mokom la prima vedere, dar care, pe teren, cînd e să arate ce știe, parcă-i curge prin vine sînge de foc. Mărturisește că n-a fost întotdeauna așa: „Cînd eram copil, acasă, am început să bat și eu mingea ca toți cei de o vîrstă cu mine, în parcul sub arini din Sibiu. Locuiam în orașul de sus, lîngă noi era și liceul agricol, unde lucrau părinții, liceu care avea și un teren de fotbal. Jucam pe descălțate, de dimineața pînă seara. Asta pînă la 14 ani. Apoi am intrat, prin 1965, la juniorii lui C.S.M. Sibiu. Primul antrenor a fost Gierling. Deși eram cam moale, jucam atacant fiindcă îmi plăcea să marchez goluri”. Cred că a fost cea mai lungă frază rostită de Fanea în viața lui. Speriat, parcă, s-a tras apoi în el. Cu greu am aflat că un timp a jucat la

LAZAR FANEA

Textila Cîsnădie. Din 1968 biografia lui e mai cunoscută, pentru că din iarna aceluiași an a apărut la Universitatea Cluj. Brusc i se dezleagă limba: „Un doctor m-a văzut la Cîsnădie și i-a spus lui nea Titi Teacă despre mine și așa am venit la „U”. Jucam virf și în meciurile de pregătire din iarna aceea am marcat multe goluri”.

— Și cum ai ajuns fundaș?

— Nea Fane Cîrjan m-a trecut în linia de fund. Nu știu ce a văzut la mine. La început am fost supărat, dar nu am spus la nimeni. Iubeam golul. Dar dacă dînsul a spus... Acum m-am convins însă că acesta este postul meu.

Probabil că cei 1,86 m ai lui Lazăr l-au făcut pe venerabilul antrenor să-i ofere acestuia un tricou de fundaș. A jucat un timp la „U”—tineret, dar și-a dat seama că nu va putea promova în prima echipă deoarece acolo exista barajul Pexa—Solomon, „cel mai bun cuplud de fundași centrali din țară”. Și atunci a fost împrumutat pe un an, pentru a câștiga în experiență, celeilalte formații de Divizia A din Cluj, C.F.R., unde a debutat în etapa a treia. Și n-a mai dezbrăcat tricoul pentru nici măcar o secundă,

împunîndu-se ca unul dintre fundașii tineri, cu perspective dintre cele mai frumoase.

— Dar mai am multe lipsuri, mă năucește Fanea.

— Ce lipsuri? Că în retur, cel puțin, ai luat note foarte bune. Cine n-ar vrea atîția 7, 8 și 9 cîți ai dumneata?

— Am luat, dar mai am lipsuri în pregătire. Le simt eu. În joc. Nu prea folosesc piciorul drept. Mai mult stîngul. La antrenamente lucrez și cu dreptul, dar în meciuri am o reținere. Or, ca fotbalist vreau să ajung cît mai sus. Mă înțeleg ce vreau să spun. Și de aceea trebuie să-mi înving reținerea de care spunea.

— Dar ai avut „reținere” în fața vreunui atacant?

Fanea e prompt:

— Nu! Deși am avut pe partea mea tot oameni „grei”: Neagu, Dumitrache, cei doi Dembrowschi, Adam, Oblemenco, Ion Constantin, Caraman. Dintre toți cel mai mult mi-a plăcut Neagu. Poate că l-am prins eu în zi bună. Este însă cel mai percutant și lovește mingea bine și cu piciorul și cu capul. Este un real pericol pentru orice fundaș și orice portar.

— Dintre aceștia cine a trecut pe lîngă dumneata și a marcat?

— Numai Adam. Dar a doua oară nu mai trece!

— Spune-mi, te rog, de ce îți place fotbalul?

— Pentru că e un joc greu!

Cred că e primul fotbalist care nu spune că fotbalul e un joc ușor, simplu.

Antrenori, fiți atenți la Fane! Vorbește cu prea multă seriozitate pentru cei 22 de ani ai săi ca să nu ajungă într-o zi acolo, „sus”!

Mircea TUDORAN

împreună cu antrenorul său. Primele evoluții, primele confirmări, portarii culegeau din plasă mingile șutate de el, suptentimentul că a apărut un dușman de care vor trebui să țină seama. Apogeul previzibil s-a numit selecționarea sa în echipa națională.

Era în 1967 și tricolorii au jucat sub titulatura de „selecționata divizionară” cu echipa Hertha din Berlinul Occidental. Singurul gol al meciului, golul victoriei noastre a fost înscris de Soo. Putea fi golul unei lansări hotărîtoare dar n-a fost. Cronologic, golul acesta a rămas doar un eveniment unic și de virf. A mai îmbrăcat o dată tricoul național,

contra Poloniei după care a urmat un proces lent, de involuție. Uitat pe banca rezervelor la echipa sa, fără posibilități de verificare pentru selecționeri, Soo și-a întrerupt brusc o carieră care se anunța prodigioasă. Cred că a încercat, în răstimpul cît a mai rămas la Steaua, sentimentul înșelăciunii. Poate s-a înșelat, poate că totuși el a avut dreptate. Deși fotbalist bun, temperamental nu a avut calități de luptător pentru a învinge concurența firească într-o echipă cu nume sonore. Și-a luat transferul pentru C.F.R. din Cluj, oraș unde reușise la examenul de admitere la „studii economice”, deși îl solicita

o echipă mai bună. Universitatea Craiova. Era cît pe aci să cucerească Bucureștiul dar l-a părăsit după patru ani de zile, ca un decepționat, nu ca un înfrînt. A venit la Cluj fără aere de vedetă neînțeleasă și s-a înrolat cîștit în bătălia grea pe care o echipă modestă a dat-o pentru a supraviețui în prima divizie.

În meciul cu Steaua din înția jumătate a trecutului campionat, la acel faimos 5-0 pentru C.F.R., Soo a jucat excepțional, marcînd și două goluri. O revanșă omenească și altă de demnă, la urma urmei.

Ion CUPEN

DIN INTIMITĂȚILE GAZONULUI • DIN INTIMITĂȚILE GAZONULUI

MAFTEUȚĂ SPRIINTEAZĂ IREZISTIBIL...

Era într-o simbioză după-amiază. Pe stadionul Electra de pe șoseaua Giulești citeva pîlcuiri de oameni priveau la disputa celor două echipe. Curiozitatea ne împinge pînă în apropierea terenului. Cine o fi strategul blond și pleșuv de la Electra pe la care trec toate mingile și apoi, sprintînd irezistibil pîntre adversari, le distribuie cu precizie cocchierilor din atac? Parcă seamănă cu cineva, „E Mafteuță, cel care a învățat fotbal în Giulești și l-a slujit cu cîinste nouă ani la Progresul”, pî-l descoperă un spectator. Da, într-adevăr, chiar el e.

La cei 37 de ani, MAFTEUȚĂ aleargă ca în prima tinerețe. E neschimbabil, așa cum îl știm cu toții de pe „Republică”, „23 August” sau „Giulești”, la fel de exploziv și ager, argint viu „din 16 în 16”. Din vara anului 1967, atunci cînd a îmbrăcat pentru ultima oară tricoul „banțarilor”, Mafteuță se ocupă în permanență de fotbal, i-a mutat doar sediul. „Poate aș mai fi putut juca la Progresul, dar mi-am dat seama la timp că trebuie să fac loc tinereții”.

Antrenor și totodată jucător la Electra, echipă ce participă în categoria „promoție”, în cei patru ani de activitate Mafteuță a ridicat o sumedenie de elemente de perspectivă. Infuzia de jucători tineri i-a adus satisfacția, în urma jocurilor bune și rezultate favorabile, să ocupe, cu Electra, locul întâi în clasamentul returului.

Săptămîna trecută, la cursul de perfecționare a antrenorilor, fotbalistul de ieri înarmat cu un bloc-notes și un creion în mînă asculta cu atenție referatele, urmărea exercițiile demonstrative pentru a le aplica apoi la „Electra”. Prezent din proprie inițiativă la curs, Mafteuță participă cu aceeași pasiune, cu care a practicat fotbalul, la orice acțiune avînd legătura cu jocul cu balonul rotund. Metodele actuale de instruire și noutățile

VICTOR MAFTEUȚĂ

legate de dreptunghiul verde fac parte din preocupările lui zilnice.

Anii au trecut și decarul Progresului își amintește cu nostalgie de Dealul Copoului din Iași, acolo unde bătea mingea cît era ziu-lica de mare cu Ciolan, actualul arbitru. Apoi, de curtea Școlii tehnice de construcții C.F.R. din București, de unde prietenul lui, Stolojan, pe atunci jucător la Rapid, i-a îndrumat pașii spre potcoava din Giulești, despre antrenorul Ghiușan care i-a cizelat talentul. Ascensiunea începută în Grant, la „copii”, urcînd toate treptele fotbalului (juniori, seniori, Diviziile C și B) s-a încheiat cu o mare satisfacție cînd, în final, echipa Locomotiva M.C.F., unde juca alături de Leahevici, Milea, Octavian Popescu sau Bebe Rădulescu a promovat în prima divizie națională. În acel an (1958), sub îndrumarea de TAROM, echipa s-a desființat, locul în divizie fiind cedat Universității Cluj. Acela clipă a însemnat pentru Mafteuță despărțirea inevitabilă de stadionul atît de îndrăgit, acolo, unde fluturînd arbitru se confunda cu șuieratul locomotivelor.

Urmînd sfaturile și îndrumarea antrenorului C. Drăgușin, căruia Mafteuță îi poartă stîmă și respect atît pentru felul în care l-a pregătit pe terenul din str. dr. Stoicovici, dar mai ales pentru jaloarele pe care i le-a dat în viață, se transferă la Progresul. „Trebuie să te înscrii la facultate, fotbalul nu ține o veșnicie”, își amintește Mafteuță de in-

demnul lui Drăgușin. Și-l ascultă. Din aceea clipă fotbalul și învățătura s-au împletit armonios. Dimineața la facultate, după-amiază la antrenament. Concomitent promovează și cursurile școlii de antrenori.

Absolvent al Facultății de finanțe și credit, economistul Victor Mafteuță își desfășoară activitatea profesională la A.C.R., în cadrul serviciului de turism. Coleg de birou și prieten nedespărțit cu Ovidiu Maior, un alt fost fotbalist, poate cel mai tînăr debutant într-o echipă de Divizia A (nu împlinise încă 15 ani cînd a jucat la R.A.T.A. Tg. Mureș), Mafteuță este un exemplu de seriozitate și perseverență, apreciat și stimat la locul său de muncă.

Selecționat de două ori în reprezentativa secundă, Mafteuță cunoaște cel mai mare succes în vara anului 1961 cînd cucerește cu Progresul „Cupa României”. Preludiul retragerii are loc într-un meci de campionat cu Rapid în toamna anului 1965, cînd își fracturează piciorul. Fugit lîngă bara porții apărată de Mindru, scrișînd de durere, sînt îngrijirile doctorului Cherchi, privește neputincios cum Ion Ionescu înscrie din apropiere golul egalizator.

Prezent la toate meciurile, Mafteuță recunoaște că fotbalul actual are un alt grad de tehnicitate. „Este un plus cîștigat în ultimii ani. Și ceea ce este îmbucurător pe plan internațional ne facem remarcați pe două fronturi: atît cu echipa reprezentativă, cît și cu cea olimpică. Sînt mîndru de direcția lui Dinu, de concepția despre viață și sport a lui Bereter, de fantezia lui Iordănescu, Tătaru sau Năstase și de forța de pătrundere și inventivitate — poate o să vă surprindă — a unui jucător de 17 ani de care nu s-a auzit pînă acum, dar, care, sînt sigur, în scurt timp ne va încînta: se numește Șbanț și joacă atacant central la Electra”.

Gheorghe NERTEA

DIN INTIMITĂȚILE GAZONULUI • DIN INTIMITĂȚILE GAZONULUI

DIN INTIMITĂȚILE GAZONULUI • DIN INTIMITĂȚILE GAZONULUI

REVANȘA LUI SOO!

VASILE SOO fusese destinat într-un moment anume unei cariere de mare strălucire. El a pîșit pragul inaccesibil celor mulți, dincolo de care așteaptă consacrarea sportivă, la o vîrstă fericită și se părea că nimeni și nimic nu-i poate sta în cale pe drumul împlinirii totale. Ba 20 de ani cobora din Maramureș spre Capitală ca să urce dintr-o echipă retrogradată într-o formație de elită, unde „profesorul” Constantin aștepta ortaci cu care să fească pe gazon savante și eficace faze ofensive.

Pînă a ajunge „numărul 9” al echipei Steaua, Soo a parcurs un drum neted și sigur, fără evenimente extraordinare care să pigmenteze spectaculos aceste însemnări. A jucat fotbal de cînd se știe, în pragul curții casei părintești din Dej, pe locurile virane ale orașului, pe terenul improvizat din apropierea școlii. Toată energia și dragostea de mișcare a copilăriei au fost aruncate în focul disputei

VASILE SOO

pentru o minge jerpelită și pentru că fotbalul îi intrase în viață cu rădăcinii vechi și tralnice și pentru că tovarășii de joacă aveau o considerație mărturisită și direct proporțională cu isprăvile sale din joc. Vasile și-a încercat, într-o bună zi, puterile într-o echipă oficială. Avea 15 ani și s-a prezentat la antrenamentul unei formații județene. După, Jucau acolo fotbalist

mai vîrsnici, refuzații marilor saloane, jucători rudimentari, dar cu suflet de sportivi, care l-au primit cu simpatie și un sentiment de recunoștință pe adolescentul blond care manevra mingea dezinvolt și marca goluri la care ei nu îndrăzniseră să viseze niciodată. După doi ani s-a transferat la o echipă cu oarecare firmă și veleități de promovare în A: Minerul Bala Mare.

Începuse ascensiunea pentru Soo, supravegheată și cultivată cu grijă și încredere de antrenorul Ștefan Onisie. Un flux de afecțiune s-a născut rapid între golgeterul echipei, jucătorul docil, băiatul simpatic, omul de caracter și „nea Totoș” fostul fotbalist de faimă, antrenorul priceput și pedagogul abil. Așadar, la Minerul Bala Mare, într-o existență efemeră în prima divizie, dar adversarele ei au învățat să se teamă de Soo care dribla fulgerător și șuta fără ezitare spre gol. Afirmat, prețuit, Soo va veni la Steaua

FOTBAL

VACANȚA S-A SFÎRȘIT!

Prezidenții, pe continentul nostru, vacanța fotbalistică a luat sfârșit. Ghetile au fost scoase din geamantaneele în care se... odihniseră pînă acum, tricourile și-au făcut apariția pe teren, plasele au fost prinse la loc de barele porților, gata să fie scuturate mai întâi la antrenamente, apoi la jocuri. Fotbalul însuși este din nou staționat. Se apropie campionatul!

extern MAGAZIN extern

„OH, CE GAFA!”

Un moment „negru” din viața unui fotbalist. Clipa în care n-a putut evita golul. Gestul lui, elocvent, mărturisește disperare și, în același timp, recunoașterea erorii sale în intervenție...

● Din nou despre Pelé. Contractul „perlei negre” cu clubul său F. C. Santos expiră, cum se știe, în octombrie 1972. El a declarat recent că după aceea va mai juca un singur an, veniturile realizate urmînd a le ceda în întregime populației sărace din țara sa.

● Internaționalul austriac Peter Pumm, care de mai mulți ani joacă la Bayern München, s-a întors în țara sa fiind achiziționat de noua promovată Alpine Donauwitt.

● Institutul de cercetări contra cancerului, organizație internațională cu sediul la Paris, a primit în semn de omagiu din partea federației braziliene o medalie de aur cu efigia celebrului jucător Pelé.

● În acest an, campionatul R. F. a Germaniei va începe la 14 august, prima sa jumătate, turul ur-

mind a lua sfârșit la 11 decembrie și reluat după o vacanță de iarnă de aproximativ trei săptămîni.

● Aflîndu-se în Brazilia ca trimis al ziarului „Daily Mirror”, cunoscutul jucător englez Bobby Moore l-a oferit lui Pelé — din partea cotidianului londonez — o diplomă și o plăchetă cu următoarea inscripție: „Celui mai bun dintre cei mai buni jucători ai lumii”.

● Fosta campioană a Franței, St. Etienne, va susține în cursul acestei luni mai multe întâlniri amicale avînd ca adversari, rînd pe rînd, pe Slovan Bratislava, Levski Sofia și Panathinaikos Atena.

● Internaționalul argentinian Alberto Marcos, atacant central la Chacarita Juniors, a semnat un contract pe timp de patru ani cu fosta campioană a Franței, F. C. Nantes.

NEDUMERIRE

Acest drăgălaș „tînc”, care nu-i altul decît Tropez, fiul cunoscutului internațional francez Aubour, portarul echipei Rennes, nu știe pe ce a pus minulele: pe un obiect prețios, pe unul decorativ sau o jucărie? Și nu-l altceva decît Cupa Franței, cucurîlă de Rennes, și adusă pentru o zi acasă de Aubour. Dacă era o minge, Tropez n-ar mai fi fost nedumerit, cu siguranță...

● În zilele de 25 și 26 august va avea loc la Bilbao (Spania) un mare turneu internațional de fotbal la care, în afară de cunoscuta echipă din localitate, Atletico, vor mai lua parte Vasas Budapesta, Standard Liège și Dinamo Moscova.

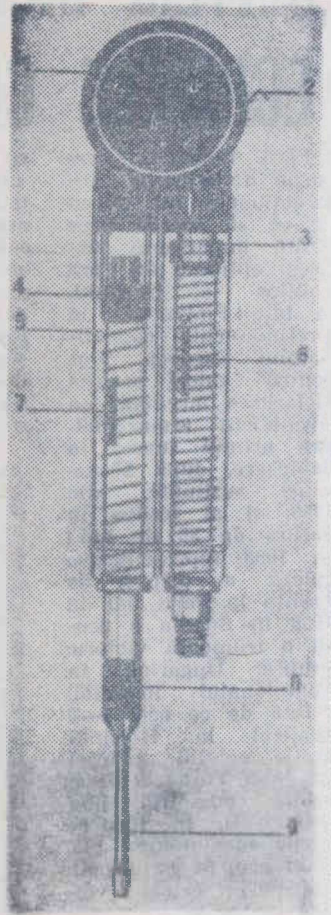
● În cursul acestei luni președintele F.I.F.A.-ei — Stanley Rous — va face o vizită în Brazilia, pentru a inspecta stadiioanele pe care anul viitor se vor deslășura meciurile mini-campionatului mondial, prilejuate de aniversarea a 150 de ani de la înființarea statului.

● Comisia de dezvoltare

a fotbalului din cadrul F.I.F.A.-ei a recomandat comitetului executiv al forului suprem prelungirea pe încă un an a contractului antrenorului vest-german Dettmar Cramer, care activează de mai multă vreme pe lângă acest organism.

● În urma comportării remarcabile în recentul meci cu Brazilia, reprezentativa Austriei a fost învitată — și a acceptat — să efectueze un turneu în Mexic în perioada 15 iunie — 18 februarie 1973 în cursul căruia va susține cinci întâlniri dintre care două cu reprezentativa țării gazdă.

„TREI INTR-UNUL”

O expresie care vrea să spună trei operații cu ajutorul unui singur instrument. Este vorba de o creație a unei cunoscute firme de echipament sportiv (ADIDAS) menită să vină în sprijinul arbitrilor. Noul instrument este foarte comod; poate fi ținut în mână și folosit de arbitru în orice moment pentru a verifica dacă mîngea corespunde normelor fixate de regulament. Astfel, cum se vede și din fotografie, acest mic aparat, de dimensiunile unui stilou, servește pentru a măsura presiunea aerului (foto A) introducînd prin orificiul mîngii un fel de așchă; greutatea ei (foto B), atîrînd-o de un dispozitiv (brațul) mai scurt al instrumentului și circumferința (foto C) cu ajutorul unei rulete montate în partea, rotundă, de sus a acestui ingenios aparat.

„MISS SPECTATOAREA”!

De curînd a avut loc la Londra un concurs de frumusețe rezervat spectatorilor meciurilor de fotbal. Titlul „miss spectatoarea” a revenit tinerel Lynn Charlton, o înfocată suporteră a echipei Newcastle United, pe care o vedeți în această fotografie după... încoronare și purtînd culorile clubului favorit.

„SUCCESORUL” MONICĂI...

Anul trecut, în iarnă, Monica — fata președintelui federației mexicane de fotbal, Canedo — a fost cea care a tras la sorți componența grupelor turneului final C. M. din Mexic. Mîna ei ne-a trimis în „grupa de foc” de la Guadaluajara.

Anul acesta, plăcuta (sau neplăcuta, după caz) s-a dat de a extrage bilețelele din urne, pentru grupele preliminare europene ale C. M. 1974, a revenit chiar președintelui F.I.F.A., sir Stanley Rous. Îl vedeți, plin de zîmbet, în fotografie, în momentul în care scoate un bileț din urna nr. 3. Mîna lui a fost mai binevoitoare cu echipa noastră națională...

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
Sectorul I, Telefoane: 11 10 05 (Centrală),
12 95 96

PREZENTAREA ARTISTICĂ: Liviu BOBOCEA

DAVE BROWN, ANTRENORUL ȚĂRII GALILOR:

„SÎNTEM ÎNCĂ ÎN MĂSURĂ SĂ NELINIȘTIM ECHIPELE CEHOSLOVACIEI ȘI ROMÂNIEI“

Fără îndoială, cercările fotbalistice internaționale nu aveau de ce să acorde prea multă importanță victoriei obținute de Țara Galilor la Helsinki, în fața Finlandei, în preliminariile campionatului Europei. Dar pentru galezi această victorie a însemnat un eveniment remarcabil. Era primul succes în deplasare, după 17 meciuri sustinute din 1958, și al treilea în decurs de 38 de ani! În 1933 reprezentativa galeză a dispus de Franța la Paris, iar în 1958 în Suedia a reușit o frumoasă victorie asupra Ungariei, în campionatul mondial.

Iată de ce acel 1-0 realizat la Helsinki grație golului marcat de John Toshack, de o echipă cu trei nou promovati, în încurajările zgomotoase ale unui grup de entuziaști marinari galezi veniți la joc într-o noapte rece și pe un stadion olimpic populat doar de 6000 de spectatori — iată de ce victoria a însemnat totuși un eveniment.

Nici directorul tehnic al naționalei, Dave Brown, nu s-a putut sustrage atmosferei create de acest succes, dovadă că a devenit mai optimist.

„Ținând seama de faptul că în comparație

cu efectivul folosit în campionatul inter-britanic, în Finlanda am avut un lot redus, comportarea echipei este cu atât mai de apreciat. Și cum avem de jucat un meci cu Finlanda acasă la noi, aceasta îmi dă posibilitate să cred că noi sîntem încă în măsură să neliniștim atât e-

chipa Cehoslovaciei, cât și pe cea a României, în celelalte două meciuri din preliminariile europene, de data aceasta programate în deplasare. Și cu o echipă completă cine ar putea spune că n-am fi capabili de o surpriză în aceste două jocuri?

Victoria de la Hel-

TOSHACK, una din vedetele galezilor

sinki, pe lângă faptul că a pus capăt deprimentelor insuccese în deplasare, a avut darul să mai îmbunătățească și bilanțul galezilor. Golul lui Toshack a însemnat al doilea marcat în opt jocuri internaționale (primul: Ron Davies, din 11 m, contra Cehoslovaciei la Swansea). Iar participarea în campionatul inter-britanic, deși s-a soldat fără nici un gol în trei jocuri, totuși a adus rezultate bune: 0-0 cu Anglia, primul „nul” reușit de Țara Galilor pe „Wembley” și pentru prima dată, din 1891, cînd Anglia nu izbutește să marcheze într-un meci cu galezii (!); chiar și acel 0-0 cu Scoția la Cardiff a constituit o bună performanță, deși oaspeții au avut mare șansă să scape neînvinși. În toate aceste jocuri, Dave Brown a avut posibilitate să reconfirme o serie de jucători pe care-i va folosi în toamnă, (Gilbert Reese, Ron Davies, Toshack, Roberts, Rodriguez) și să verifice pe alții, intrați în vederile sale (Gly James, înlocuitorul lui Mike England în partida cu Anglia, Ray Mielczarek, Colin Randall, Wayne Jones și David Gwyter, ultimul teribil șuter la Swansea).

ADVERSARELE NOASTRE ÎN „CUPA U.E.F.A.”

LA F.C. NAPOLI „S-A SUNAT ADUNAREA“

Zilele trecute, mai devreme ca de obicei, la F.C. Napoli „s-a sunat adunarea”. Mai întîi s-a efectuat o primă vizită medicală după care jucătorii s-au deplasat într-o localitate de munte unde au început pregătirile. Față de vechiul lot (anunțat într-un număr precedent) au survenit următoarele modificări mai importante: internaționalul Bi-anchi a fost cedat noii promovate Atalanta, transferul suscitînd o vie polemică în cercurile fotbalistice din Italia deoarece se pare că președintele clubului, Ferlaino, a vrut să se descotorosească de el pentru a nu-l „contamina” pe ceilalți prin poziția de apărător al drepturilor sindicale ale jucătorilor profesioniști; marea revelație a campionatului trecut, Ghio, a fost cedat și el campioanei. Slăbită oarecum prin aceste plecări și la insistențele directorului ei tehnic Giuseppe Chiappella, echipa napolitană a făcut o serie de achiziții de mai mic răsunet în care găsim pe fundașul Perego de la Varese, mijlocașul Montefusco, revenit de la retrogradata Foggia careia îi fusese împrumutat, și atacanții Enzo de la Cesena, Macchi de la Fiorentina, Bosdaves de la Atalanta și Cauzi de la Brescia.

La primul antrenament au lipsit motivat brazilienii Altafini și Sormani (nerăfăcut de pe urma gravei fracturi suferite acum câteva luni).

Meciul cu Rapid este în fel și chip comentat de jucătorii napolitani. Cel mai „expert” în materie s-a dovedit a fi vechiul internațional Juliano care a declarat: „Deși nu cunosc echipa Rapidului, am jucat totuși împotriva citorva dintre jucătorii acestei echipe. Știu că Rapid București a furnizat patru jucători echipei naționale a României care a avut o comportare remarcabilă la C.M. din Mexic, așa că sînt sigur că vom avea un adversar extrem de dificil. Consider că primul meci va fi hotărîtor”.

În aceste zile antrenamentele echipei F.C. Napoli iau o intensitate din ce în ce mai mare, Chiappella dorind să-și aducă elevii în forma de vîrf cît mai repede, pentru că înainte de a aborda campionatul ei sînt chemați atât la dubla întîlnire cu Rapid București, cît și la faza eliminatorie a Cupei Italiei (29 august — 19 septembrie).

AUSTRIA SALZBURG — LIDERĂ AUTORITARĂ ÎN „CUPA INTER — TOTO”

Austria din Salzburg, partenera U.T.A.-ei din „Cupa U.E.F.A.”, își continuă seria succeselor în „Cupa Inter-Toto”. La această competiție estivală participă cîte 4 echipe din Elveția, Cehoslovacia, Polonia, Danemarca, R.F. a Germaniei, Suedia și Austria. Echipa (28 la număr) sînt împărțite în 7 grupe. Austria Salzburg face parte din grupa a 7-a, alături de Inter Bratislava, Grasshoppers Zürich și Djurgarden Stockholm. Pînă acum, Austria a cîștigat toate cele cinci partide disputate, acasă și în deplasare, și conduce detașat în clasamentul seriei. De altfel, caracteristic acestei formații este comportarea aproape constant bună acasă și afară, fapt verificat și în campionatul trecut:

Acasă	15	10	4	1	34-15	24
Afară	15	8	3	4	30-18	19

De aici rezultă și gradul de eficacitate a echipei, confirmat acum și în „Cupa Inter-Toto”: 12 goluri marcate numai 2 primite! De regulă, Austria a folosit echipa Buchegger (Pichler)—Kibler, Klopff, Mairhuber, Libuda — Hilmzmoser, Hirsnschrot — Grosser, Janson, Ritter (Reuther), Weidinger. Din lot mai fac parte: Antrich (achiziționat de la Rapid Viena), Winkelbauer, Kodat (solicitat în Belgia), Hala, Kaipel etc. Rezultatele din „Cupa Inter-Toto”: 4-1 și 2-0 cu Inter Bratislava, 3-0 cu Djurgarden, 3-1 și 3-0 cu Grasshoppers, campioana Elveției.

DIN FOTBALUL PROFESIONIST

La un pas de faliment

Unul din cele mai vechi cluburi spaniole, Saragosa, se zbate într-o accentuată criză financiară, din care nu știe cum să iasă. Pînă la urmă conducerea a făcut un apel public pentru recrutarea de noi membri cotizanți.

Greva arbitrilor argentinieni

Deoarece federația n-a luat măsuri de protecție și pentru că riscă să fie molestată de arbitrii din Argentina au decis să facă grevă la prima etapă a campionatului, programată în prima duminică din august.

Exod de jucători

Fotbalul din statul liber Irlanda (Eire) continuă să fie frîmțit de marea problemă a exodului celor mai buni jucători ai săi spre cluburile engleze, care oferă sume mari de bani. Așa au ajuns în rîndurile lor fotbalisti irlandezi de mare clasă ca Gilles (Leeds), Heighway (Liverpool) sau Dempsey (Chelsea). Lipsa lor este resimțită, în primul rînd, de echipa națională. Din acest motiv, neputînd face o reprezentativă de valoare, antrenorul național, Meagan, și-a dat demisia din acest post.

Fotbaliști șomeri

Efectele crizei economice din Italia se vor răsfîrța și asupra fotbalului: din sezonul 1971-72 circa 500 de jucători vor rămîne fără angajamente. Conducătorul sindicatului jucătorilor, Campana, i-a sfătuit pe jucătorii vizali să nu fie prea pretențioși în ce privește primele de fidelitate.

REPREZENTATIVA DE JUNIORI LA „TURNEUL PRIETENIEI”

De vineri 6 august, selecționa noastră de juniori — radical schimbată față de cea care a evoluat în sezonul trecut — va participa la „Turneul Prieteniei” care se va desfășura în mai multe orașe din R.D. Germană. Este prima etapă a muncii de reconstruire a noii echipe naționale de juniori în vederea Turneului U.E.F.A. de anul viitor din Spania. A doua etapă: turneul internațional „Cupa 23 August” pe care-l organizează federația noastră în a doua jumătate a acestei luni.

Acțiunea de selecționare a avut ca bază tabăra de vară de la Orașul Victoria. De aici a fost ales un prim lot care va fi verificat și rotat în „Turneul Prieteniei”, în care echipa noastră va avea următorul program: 6 august la Gera România — Bulgaria; la 8 august la Nordhausen România — R.D. Germană II; la 9 august la Grafenhausen România — Cehoslovacia; la 13 august la Wolfen România — R.P.D. Coreeană și la 15 august un joc de clasament, în raport cu locul pe care-l va ocupa în grupa a II-a a turneului.

Antrenorul federal prof. C. Ardeleanu ne-a informat că pentru această competiție urmează să facă deplasarea următorii jucători (cu majuscule — titularii preconizați): CIUREA (Constanța), Boghian (Petroșani) — ANGHELINI (Brașov), Blejușcă (Pașcani), NAGHI (Hunedoara), BEDEA (Oradea), ENACHE (Galați) — ION (București), Bora (București), DUMITRIU (București).

PRONOSPORT

1. Metalurgistul Cugir — CSM Sib. 1x
2. ASA Sibiu — Gaz metan 1x
3. Min. Anina — CSM Reșița 1
4. Arlesul — Industria Simeț x
5. Soda O.M. — Met. Alud x2
6. Prahova P.I. — Met. Treiște x2
7. Min. Ghelar — Corvinul 2
8. Electromica — Petrolul Tîrg. 1
9. Victoria Carei — Gloria B.M. 1
10. Min. B.M. — Olimpia S.M. 1
11. Min. Bălan — Tractorul Bv. x
12. Progr. Năsăud — CIL Gherla 2
13. Dermata — Gloria Bistrița 1x2

rești) — CRIȘAN (Baia Mare), I. Sandu (București), LUCHESCU (Lugoși), Sumulanschi (București), MINCULESCU (București), SABADOS (Deva).

SE MAI DISPUTĂ FINALA INTER-CONTINENTALĂ ?

În jurul finalei Cupei Intercontinentale Ajax Amsterdam — Nacional Montevideo domnește încă incertitudinea. Între cele două cluburi n-a intervenit nici un fel de acord în urma interdicției federației uruguayene cu Nacional să dispute ambele manșe ale finalei în Europa (la 2 septembrie la Amsterdam și la 8 septembrie în Belgia sau R. F. a Germaniei, cum s-a propus). De fapt, finalistele s-au înțeles asupra datei primului meci: 9 septembrie la Amsterdam. În schimb, nu au izbutit să stabilească în comun data returului, la Montevideo. Și aceasta a devenit un fel de măr al discordiei, cu perspectiva unui deznodământ neașteptat.

La un moment dat, clubul Ajax — tracasat de negocierile interminabile — a fost la un pas de a renunța la finală, mai ales că și comisia medicală a clubului sfătuisese conducerea să nu joace în America de Sud, din cauza riscului accidentării fotbalistilor exact în perioada în care campionatul olandez se află la început. Conducerea însă, a renunțat la intenția sa și n-a mai ținut seama de avizul medicilor, ca urmare a intervenției federației olandeze și ale U.E.F.A.-ei, la insistențele federației din Uruguay, și a acceptat să reia discuțiile cu Nacional, care a trimis o delegație în Europa. Dar fără rezultat.

Clubul Ajax — neputînd accepta termenul limită propus de Nacional (31 octombrie) pentru că are un sezon foarte încărcat, a propus ca returul să aibă loc la una din datele 24 noiembrie, 1, 8 sau 15 decem-

brie. Președintele U.E.F.A.-ei, Gustav Wiederkehr, a găsit justificade motivele clubului olandez și a fost de acord, prin derogare de la regulamentul competiției, să prelungească termenul de disputare pînă la finele anului. Delegații lui Nacional însă, n-au luat drept valabil motivul lui Ajax, au refuzat să stea de vorbă cu președintele U.E.F.A., pentru confirmarea deciziei și au părăsit Europa. La scurt timp, clubul Ajax a primit o telegramă din partea uruguayenilor prin care este somat să dispute meciul retur de la Montevideo pînă la 31 octombrie, în caz contrar urmînd să plătească o despăgubire de 50.000 de dolari!

În fața acestei situații, clubul olandez — în baza dreptului său și a deciziei U.E.F.A. — a decis să nu se mai prezinte la finală, decizie care a stîrnit regrete unanime în cercurile fotbalistice din Olanda ca și a celor din Europa. Ce atitudine vor lua forurile europene și sud-americane? Vor interveni din nou, pentru ca totuși finala să aibă loc, recunoscînd valabilitatea motivelor invocate de Ajax? Sau finala nu se va disputa, caz unic în istoria acestei competiții? Vom vedea.

Pînă atunci să consemnăm un fapt interesant: aflînd că Ajax renunță la finală, Feyenoord Rotterdam — deținătoarea Cupei Intercontinentale — s-a oferit să dispute ea finala 1971! Poate că Feyenoord a făcut propunerea fără nici o intenție de rivalitate, poate că da. Cert este că U.E.F.A. nu poate da urmare unei asemenea oferte.

LOVITURA DE ÎNCEPERE ÎN... C.M. 1974!

Se știe că din una din subgrupele zonei Asia—Oceania din preliminariile campionatului mondial 1974 fac parte India, Indonezia, Siria și învingătoarea dintr-un dublu meci calificator Australia — Noua Zeelandă, doi... vecini din Pacificul de Sud. Cele două partide urmează să aibă loc la 10 noiembrie la Sidney și 14 noiembrie la Wellington. Ele vor da, cu alte cuvinte, lovitura de început în campionatul mondial...

DUMINICĂ ÎN CUPA BALCANICĂ

Duminică, 8 august, formația brașoyeană Steagul roșu debutează în „Cupa balcanică” rezervată echipelor de club, jucînd în compania formației Altai Izmir. După o săptămînă, brașovenii vor juca returul partidei, în Turcia, dar nu vor mai evolua și la Atena, trei zile

mai tîrziu, după cum se stabilise inițial, întrucît se pare că Panonios nu va mai juca în competiție. O telegramă sosită din capitala Greciei anunță, însă, că formația din Atena, clasată pe locul secund în campionat, solicită alte date pentru jocurile cu Steagul roșu.

PE SCURT

● În urma unui acord între cele două cluburi, partidele tur-retur Feyenoord Rotterdam — Olimpiakos Nicosia, din „Cupa campionilor”, se vor disputa în Olanda: primul, la 15 septembrie al doilea la 22.

● Beckenbauer, cunoscutul internațional vest-german, și-a prelunge contractul la Bayern München pe încă doi ani. Faptul a pus capăt zvonurilor după care Beckenbauer ar fi intenționat să părăsească clubul bavarez.

● Noul campion al Poloniei va începe la 8 august și chiar în a doua sa etapă va oferi un derby de mare atracție: Legia Varșovia — Gornik Zabrze, meciul dintre fosta și actuala campioană, cei doi „mari” ai fotbalului polonez.

● Finala Cupei Bulgariei, Levski Spartak Sofia — Lokomotiv Plovdiv, se va disputa la 25 august.